

Mengšan

Glasiło Občine Mengeš, julij 2015, letnik XXII, številka 7

»Tekmovanje operativnih dvojic v spajanju in vlečenju B-tlačnih cevi, ki jih uporabljajo napadalne skupine pri gašenju, je zelo naporno. Tekmovali so operativni gasilci iz vse Slovenije, ki so se prijaviili na 10. tekmovanje v Topolah. Prisostvovalo je 19 ekip z dvema članoma.«

France Bergant, predsednik tekmovalnega odbora, podpredsednik GD Topole

Hitrost je moja stalna spremljevalka

Sprehod po mengeških terasah

Folklorna skupina Svoboda na CIOFF festivalu v Indoneziji

Uspeh plesalcev iz Mengša na državnem prvenstvu

Ob stoletnici rojstva Ide Trobec

str. 07

str. 10

str. 28

str. 35

str. 36

Isčete dobro avtosolo?

RAZLIKA SE MESTI NAJDE

RETOS

100% GARANCIJA

TEČAJ
CPP

20.7., 10.8., 24.8., 7.9.2015
ob 18. uri

NOVO! NOVO
Plačilo na obroke!!

POKLIČITE!
040-778-000
040-758-000

Mladinski planinski tabor PD Mengeš –
iščemo kuharja ali kuharico,

ki bi pripravljaj obroke za udeležence tabora,
pri čemer bodo pri predpripravi in pomivanju
pomagali udeleženci in vodniki sami.

Iščemo tudi kitarista,
ki bi popestril večere ob tabornem ognju.

Vsi zainteresirani se javite na prijave@pd-menges.si
ali tel. 041/602-296 (Boštjan).

Za sodelovanje vam bomo res hvaležni!

Društvo za študije
kontemplativnih tradicij

Vabimo vas na

BRALNI VEČER

Seneka: Pisma prijatelju Luciliju

V ponedeljek, 30. julija in

24. avgusta 2015,

od 19.30 do 21.00.

v knjižnici Mengeš.

Društvo za študije kontemplativnih tradicij
Trdinov trg 14, 1234 Mengeš
www.skrci.me/dskt

ZAHVALA

»Dobrota je pomembnejša od modrosti, in zavedanje
tega je začetek modrosti«.

(Theodore Isaac Rubin)

AIA – Mladinski center Mengeš
se zahvaljuje vsem, ki so omogočili predstavo:

Občina Mengeš, Trdinov hram Mengeš, Slaščičarna Flere
Mengeš, ZKD Občine Mengeš, Fotokopirnica in papirni-
ca Lipa Radomlje, Osnovna šola Mengeš, KOBO Bojan
Kokalj s.p. ter vsi prostovoljci, starši in drugi dobrotniki.

OBČINA MENGEŠ

URADNE URE:

ponedeljek: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 15.00

sreda: 8.00 - 12.00 in 13.00 - 17.00

petek: 8.00 - 13.00

počitniške
aktivnosti
za otroke

cel dan od 7.00 do 16.00

KDO: otroci 5 do 10 let

KJE: AIA - Mladinski center Mengeš

KDAJ: 24. do 28. avgust 2015

- 04 Občina
- 07 Intervju
- 10 Reportaža
- 12 Mengeški utrip
- 19 Zanimivo
- 21 Šport
- 26 Iz življenja cerkve
- 28 Reportaža
- 30 Kultura
- 36 Velika mengšanka
- 38 Pisma bralcev
- 40 Križanka

SODELUJTE V MENGŠANU

Priloge za nenaročene prispevke o dogajanju v Občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu določite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Hvala za vaš trud!

Prispevke in oglase oddajte 31 avgusta 2015.

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGEŠ

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Uredniški svet: Matevž Bolta, Aleš Janežič, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Mirjan Trampuž, Matej Hribar, Tomaž Štebe; **Uredniški odbor:** Primož Hieng, Maša Skok, Štefan Markovič; **Lektoriranje:** Artline d.o.o.; **Oblikovanje in prelom:** Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; **Tisk:** Schwarz, d.o.o.; **Distribucija:** Pošta Slovenije d.o.o. in Primož Kržan, tel.: 01 7237296; **Oglasi in zahvale:** Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.podborsek@menges.si; **Naklada:** 3000 izvodov; **Revija:** izide enajstkrat na leto, je brezplačna in jo dobi drugi petek v mesecu vsako gospodinjstvo v Občini Mengeš, vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Zgodba z naslovnice: V Topolah je 7. julija potekalo 10. tekmovanje v spajanju in vlečenju B tlačnega voda. Foto: Edvard Vrtačnik.

Naslednja redna številka Mengšana izide 11. septembra 2015.

Prometna varnost v občini Mengeš in priporočila

Leto beži in že smo krepko zakorakali v pomlad. Sonce nas kar vabi k sproščenosti in ležernosti, ki se odraža tudi na naših cestah. Vedno več je prisotnih kolesarjev, motoristov in pešcev. Obenem se bliža konec šolskega leta, ko bo v prometu prisotnih vedno več otrok in mladostne razposajenosti.

Občina Mengeš po prometni varnosti ne izstopa od ostalih občin na območju Policijske postaje Domžale. V letošnjem letu smo obravnavali osem prometnih nesreč, ki so se zgodile na območju občine Mengeš. Najpogostejši vzrok prometnih nesreč je bil nepravilen premik z vozilom, neprilagojena hitrost, nepravilna stran vožnje in izsiljevanje.

Se je pa v zadnjih letih dinamika prometa z izgradnjo mengške obvoznice zelo spremenila. Na ta račun so se povečale hitrosti udeležencev cestnega prometa, veliko težavo pa predstavljajo zgrajena krožna križišča. Policisti opažamo, da se udeleženci v samem krožnem prometu ne znajo razvrščati in pravilno zapuščati krožnega križišča, težava je še bolj očitna pri starejših voznikih, saj je takšen način prometa zanje novost. Opažamo pa tudi neupoštevanje prometne signalizacije v semaforiziranih križiščih, kjer vozniki pogosto vozijo skozi križišče pri rdeči luči.

Da bodo prihajajoči meseci na cesti varni, moramo v prvi vrsti poskrbeti sami. Pešci in kolesarji so med ranljivejšimi udeleženci v prometu, zato morajo biti vozniki motornih vozil nanje še posebej pozorni. To pomeni, da morajo dosledno upoštevati pravila prednosti (npr. počakati na prehodih, kjer imajo kolesarji prednost), voziti vstric kolesarja v zadostni oddaljenosti (vsaj 50 cm), sicer lahko ta izgubi ravnotežje, v naseljih zmanjšati hitrost itd. Previdno in odgovorno pa morajo voziti tudi kolesarji sami. Ne smejo ogrožati pešcev, prilagoditi morajo svoje ravnanje okoliščinam, upoštevati prometne predpise in ne voziti v nasprotni smeri, saj je lahko to zelo nevarno zanje in za druge udeležence v prometu. Najpogostejši vzroki prometnih nesreč z udeležbo kolesarjev so prav neprilagojena hitrost, neupoštevanje pravil prednosti ter nepravilna stran in smer vožnje, k težjim posledicam pa prispevajo tudi odsotnost zaščitne opreme pri kolesarjih (kolesarska čelada) ter alkohol pri voznikih in kolesarjih.

Vsem voznikom enoslednih motornih vozil svetujemo, naj bodo predvsem izjemno previdni, hitrost svoje vožnje pa prilagodijo razmeram na cesti. To velja še zlasti na začetku motoristične sezone, ko je asfaltna površina še vedno hladna in ne omogoča optimalne oprijemljivosti pnevmatik, zaradi zime pa je lahko na vozišču veliko udarnih jam in peska od zimskega posipa. Motoristi naj se poleg tega tudi zavedajo, da njihove sposobnosti obvladovanja motornega kolesa najverjetneje še vedno niso na ravni tistih iz prejšnjega leta.

Na splošno pa svetujemo voznikom, da med vožnjo upoštevajo prometno signalizacijo in cestno prometne predpise. V času bližajočih dopustov in daljših potovanj vam svetujemo, da se na pot odpravite pravočasno, z obilico dobre volje in predvsem strpnosti.

Želimo vam veliko varno prevoženih kilometrov in prijetno poletje, ki je pred nami.

Nataša Kustec, Policijska inšpektorica III, Policijska postaja Domžale

Žive meje ob občinskih cestah

Občinska uprava je ponovno prejela opozorila o nepreglednosti določenih odsekov občinskih cest oziroma križišč zaradi razraščeni vejevja ali preširokih, previsokih živih mej.

Vse občane pozivamo, da so kot lastniki oziroma uporabniki zemljišč ob cestišču občinske ceste, v skladu z 27. členom Odloka o občinskih cestah v občini Mengeš (Ur. vest. OM, 7/2013) dolžni redno porezati veje dreves, žive meje, trte in druge visoke nasade ali poljščine, tako da ne segajo v cestni svet občinske ceste ter tako poslabšujejo ali onemogočajo preglednosti ali drugače ovirajo ali ogrožajo prometa. Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb Odloka o občinskih cestah kot tudi po nekategoriziranih cestah, po katerih poteka javni cestni promet, opravljajo inšpektorji pristojne skupne občinske uprave

Medobčinski inšpektorat in redarstvo s sedežem v Trzinu. Inšpektorat nadzor redno izvaja in tudi opozarja lastnike živih mej, ki so preveč razraščene na cesto oz. predvsem na pločnik, da jih ustrezno uredijo. Lastniki so v večini primerov opozorila upoštevali. Občane še enkrat pozivamo in naprošamo, naj pri urejanju lastne okolice upoštevajo zgoraj navedena dejstva in naj pri zasajanju živih mej upoštevajo »pregledni trikotnik«, ki vsem udeležencem v prometu omogoča lažje vključevanje vozil na cestišče.

Besedilo: Občinska uprava

Uporaba hišnega kompostnika

Na podlagi Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki (Ur. vest. OM, št. 7/2009 in št. 3/2012) in Pravilnika o zbiranju in odvozu komunalnih odpadkov v občini Mengeš (Ur. vest. OM, 1/2010) lahko uporabniki za uporabo storitev obvezne gospodarske službe ravnanja z organskimi odpadki uporabljajo tudi hišne kompostnike. Ker se je v občini Mengeš za ta način odločilo že mnogo občanov, bi ponovno želeli opozoriti uporabnike na 6. člen Pravilnika, ki določa »da mora biti hišni kompostnik za kompostiranje organskih kuhinjskih in vrtnih odpadkov lociran na parceli povzročitelja organskih kuhinjskih odpadkov, na zračnem mestu, ki ne omogoča zadrževanja vonjav iz njega.

Hišni kompostnik sme biti postavljen na primernem mestu, oddaljen najmanj 2 metra od sosednje parcele in najmanj 4 metre od sosednjega objekta. Hišni kompostnik mora biti kompaktno izvedbe. Njegove stranice morajo biti narejene tako, da onemogočajo živalim (mačkom, psom, glodavcem, ptičem) dostop do ostankov hrane, ki se kompostirajo. Hišni kompostnik mora omogočati dostop zraka do vsebine v njem prek odprtih na njegovih stranicah. Odprtine na stra-

nica morajo zavzemati najmanj eno četrtno površine stranice hišnega kompostnika, ki mora imeti obvezno pokrov in mora biti razen ob uporabi vedno nameščen.«

Seveda pa naj bo, ne glede na določila, lokacija hišnega kompostnika takšna, da ne moti lastnikov sosednjih zemljišč.

Besedilo: Občinska uprava

Koledar dogodkov in prireditve v Občini Mengeš - julij in avgust 2015

MESEC	DATUM	URA	NAZIV PRIREDITVE	KRAJ	ORGANIZATOR
JULIJ	12.7.2015	OB 7.30	POHOD NA URŠLJO GORO	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZ TRDINA MENGEŠ (INFO ERIKA BORŠTNAR)
JULIJ	OD 25.7. DO 2.8.2015	/	MLADINSKI TABOR - BREGINJSKI KOT	BREGINJSKI KOT	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (BOŠTJAN 041 602-296)
AVGUST	OD 3.8 DO 9.8.2015	/	PLESNO-ZABAVNI TABOR	PRI TOPLICAH SV. MARTIN	DRUŠTVO AIA – MCM (PRIJAVE NA DRUSTVO.AIAVGMAIL.COM)
AVGUST	OD 8.8 DO 15.8.2015	/	TABOR TABORNIKOV RUP MENGEŠ	BOHINJ	DRUŠTVO TABORNIKOV RUP MENGEŠ
AVGUST	16.8.2015	/	POHOD HOHSCHWAB (AVSTRIJA)	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZA TRDINE MENGEŠ (INFO TONE BURGAR)
AVGUST	OD 24.8. DO 28.8.2015	OD 7.00 DO 16.00	POČITNIŠKE AKTIVNOSTI ZA OTROKE	MLADINSKI CENTER MENGEŠ	DRUŠTVO AIA – MCM
AVGUST	29.8 IN 30.8.2015	/	OKOLJEVARSTVENA DELAVNICA (ESSI PAKARINEN – FINSKA)	MLADINSKI CENTER MENGEŠ	DRUŠTVO AIA – MCM
AVGUST	29.8 IN 30.8.2015	/	POHOD KANJAVČEVE POLICE	ZBOR PRED PROSTORI PD MENGEŠ	PD JANEZ TRDINA MENGEŠ (Boštjan 041/602-296)

Oskrba s pitno vodo na območju Domžale-Kamnik (Občina Mengeš)

Projekt je praktično zaključen. V teh dneh pričakujemo uporabno dovoljenje. Po njegovi pridobitvi in uspešno opravljenem kvalitativnem prevzemu objekta naj bi objekt pričel poskusno obratovati.

Besedilo: Občinska uprava

Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Domžale-Kamnik – Občina Mengeš z izgradnjo ostale komunalne infrastrukture v severnem in vzhodnem delu mesta

Prva faza v pogodbi (območje A – ulice Erjavčeva, Veselovo nabrežje, Aljaževa, Finžgarjeva, Čopova in del Kolodvorske ceste) je zaključena. V juniju smo pridobili uporabno dovoljenje.

Občinski svet bo na julijski seji v 2. obravnavi sklepal o Odloku za določitev komunalnega prispevka za zgrajeno kanalizacijo.

Besedilo: Občinska uprava

Informacija o Stanju na projektu MTB Invest, d.o.o.

Zaradi številnih vprašanj posredujemo kratek opis stanja na projektu MTB Invest, d.o.o. (poslovno-stanovanjski kompleks v Mengšu)

Že od začetka procesnega prenosa stečajne mase na ločitvenega upnika DUTB imamo težave (neimenovano podjetje) zaradi strojne opreme (sprinkler postaje). Na vse procesne postopke so bili podani neupravičeni ugovori. DUTB je prednostno obravnavala ta primer in večkrat pozvala sodišče k hitri odločitvi.

Pred kratkim smo od sodišča dobili pozitiven odgovor, da bo omogočilo delitev nepremičnine od sporne premičnine ter posledično omogočilo prenos nepremičnine v pravno-močno lastništvo DUTB. V kratkem bomo tako postali lastniki nepremičnine, sporna oprema pa bo predmet prodaje na javni dražbi.

Na podlagi tega odloka bodo lastniki objektov v avgustu prejeli Odločbe za plačilo komunalnega prispevka. Plačan prispevek bo osnova za priključitev na kanalizacijo, ki naj bi jo lastniki izvedli do konca leta 2015.

V sredini marca 2015 so se pričela dela na drugi fazi, to je na območju B. Sem spadajo ulice, ki gravitirajo na Kamniško cesto. Trenutno sta zaključena oba kraka odcepov Kamniške ceste, grobo je asfaltirana Zupanova ulica, pripravljena za asfaltiranje je Jurčičeva ulica, zaključuje se priprava za asfalt na Jalnovi ulici. Kanalizacija se že izvaja po Levstikovi ulici. V avgustu se bodo pričela izvajati dela še na Svetčevi in Steletovi ulici. Gradbena dela naj bi na tem območju zaključili v novembru 2015.

V začetku septembra 2015 se bodo pričela dela tudi na območju »Pod Grobeljsko cesto«. Sem spadajo Vodnikova ulica in vsi dostopi od objektov proti Grobeljski cesti. Tu se bo gradila fekalna kanalizacija, obnovil vodovod in zgradila morebitna manjkajoča infrastruktura (optično omrežje, plinovod). V javnih ulicah se bo zgradila tudi javna razsvetljava. O časovnem izvajanju teh del, ki bodo vplivala predvsem na dostopnost do objektov, vas bo obvestil izvajalec.

Takoj po pridobitvi pravnomočnega statusa lastniške pravice bo DUTB objavila razpis za izbor projektanta in izvajalca del. Takoj bodo tudi začeti postopki pobude za rušitev Kančeve hiše ter spremembe OPPN-ja, seveda vse v soglasju in dogovoru z Občino Mengeš ter ZVKDS. Zadeve imamo že pripravljene, a žal postopkov ne smemo pričeti pred pridobitvijo lastniškega statusa.

Za oživitev poslovnega dela nepremičnine (trgovina in lokali) nam ne bo potrebno čakati na vse upravno-prostorske postopke oziroma na obrtniško-inštalacijska dela za dokončanje preostalih delov stavbe. Interes s strani trgovcev je izrazit, zato bomo po pridobitvi pravnomočnega lastništva nepremičnine poizkušali pridobiti uporabno dovoljenje 1. faze (klet in pritličje) kar se da hitro.

Za DUTB je projekt v Mengšu zelo pomemben in želimo si, da bi zaživel kar se da hitro in v polnem sijaju. Zavedamo se, da je projekt pomemben za kakovost življenja Mengšanov. Žal čez formalno-pravno postopke ne moremo.

Besedilo: Domen Nahtigal,
skrbnik nepremičninskega portfelja DUTB

Četrty pohod ob dnevu državnosti po Občini Mengeš

V sredo, 24. junija 2015, je Občina Mengeš ob prazniku slovenske državnosti organizirala četrti pohod iz Topol na Dobeno. Zbor prvih pohodnikov je bil ob 17. uri v Športnem parku Topole. Pot nas je vodila po nabrežju Pšate do spomenika talcev na Zalokah in naprej do spomenika Državnosti in samostojnosti pred Gasilko-godbenim domom v Mengšu, kjer so se priključili pohodniki iz Mengša. Nato smo pot nadaljevali do spomenika žrtvam NOB v Loki pri Mengšu in naprej na Dobeno.

Ob 19. uri je sledila še zaključna slovesnost pri Dobenskem hramu na Dobenu. Nastopili so mladi člani Moškega komornega zbora Mengeški zvon in recitator Miha Jerič. Slavnostni

govornik je bil župan Občine Mengeš Franc Jerič, sodelovali pa so tudi člani Zveze veteranov vojne za Slovenijo Mengeš, Območno združenje Slovenskih častnikov Domžale in pripadniki Slovenske vojske.

Tekst: Občinska uprava
Foto: Bogdan Urankar

Okrogla obletnica gospe Emilije

Emilija Srakar, rojena 7. junija 1925 v Logatcu, se je rodila mami Franji in očetu Ivanu, kot peti in zadnji otrok v družini. Do njenega desetega leta so živeli v Logatcu. Ko je bila stara deset let, so se preselili v Zalog, kjer je bil rojen tudi njen oče, a ne na domačijo njegovih staršev, ampak so kupili novo hišo, kar je bil takrat kar precejšen zalogaj za veliko družino. Mama in oče sta za hišo trdo delala in si z lastnimi rokami privarčevala vsak dinar, ki je bil potreben za varen dom. Večkrat niso imeli česa jesti, vendar so le preživeli z lastnimi pridelki mame in očeta, ki sta nekako morala nahraniti svoje otroke.

Pri šestnajstih letih je odšla na delo v bližnjo tiskarno, kjer je dve leti za tem spoznala tudi svojega bodočega moža Ivana. Z Ivanom sta se poročila pri njenih dvaindvajsetih letih, leta 1946, in se takrat tudi preselila k njemu, na domačijo v Tomačevo. Po njem je prevzela priimek Srakar in se tako pridružila veččlanski družini, ki so skupaj z mamo in atom živeli še dolgo let. Leto kasneje, leta 1947, se jima je rodila hčerka Jana, ki ima z možem Nacetom dva otroke, Petro in Aleša, in sta tudi edina njena vnuka.

Bilo jim je lepo. Vsako nedeljo so se vsi Srakarjevi bratje in sestre z družinami zbrali pri njih na domačiji. Vedno jih je ljubeče postregla in se z njimi tudi zabavala. Skrbela je za družino, vrt, kokoši, zajce, hišo, hčerko in ves čas do upokojitve hodila tudi v službo. Tako je bilo petinštirideset let. Bili pa so tudi težki časi, ko ji je vojska odpeljala moža in ni vedela, ali bo nazaj prišel živ ali ne. Vendar je, vsakič znova. V Tomačevem je babi Ema, živela vse do moževe smrti in se

Srečna družina zbrana okoli Emilije Srakar

pri svojih sedemdesetih letih, leta 1995, preselila v Mengeš, blizu hčerke Jane.

Do 85. leta je imela svoj vozniški izpit in se sama vozila enkrat tedensko tudi v Ljubljano. Še vedno ima dve prijateljici, Palmiro in Ivanko, ki sta ženi tudi že pokojnih bratov njenega moža Ivana. Stari sta 92 let in se enkrat tedensko slišijo po telefonu, da poklepetajo o starih časih, malo manjkrat pa se vidijo.

Družbo in veselje ji delata tudi njena zlata pravnuka, Lana in Aljaž, ki jo imata neskončno rada, ona pa njiju. Ob tej priložnosti je gospe Emiliji prišel voščiti tudi župan Občine Mengeš, Franc Jerič.

Hitrost je moja stalna spremljevalka

V Mengšu živi veliko zelo zanimivih ljudi, ki jim ni vseeno za domači kraj, za svoje sokrajane in domače. Ljudje imajo veselje do življenja, do svojih hobijev in dela. Eden takšnih je tudi Brane Vrhovnik, ki je nedavno na pobudo sokrajanov prejel občinsko priznanje za svoje delo in zasluge v Mengšu. Kdo je pravzaprav Brane Vrhovnik? Človek, ki se je zapisal predvsem motociklizmu, pri tem pa ni pozabil na to, kaj je resnično pomembno.

Kje ste preživel mladost in kdo so bili vaši starši?

Izhajam iz delavsko-kmečke družine sredi Mengša, pri nas se je reklo Pr' Kožarju. Moj oče Alojz je bil celo ži-

vljenje zaposlen v tovarni Filc Mengeš. Pomagal je graditi Filc v času direktorja gospoda Vrtačiča. V službi je bil kurjač, hkrati pa je doma vodil kmetijo. Mama Pavla je bila zaposlena v Indu-

plati Jarše. Oče in mama sta se imela rada, a nista bila poročena. To je bilo takrat zelo neobičajno in ljudje so na to gledali zelo čudno. Mama se je sicer pisala Vrhovnik, oče pa Letnar in je prišel s Homca.

Kaj ste po poklicu?

V Domžalah sem se izučil za avtomehanika, v avtomehanični delavnici Šubelj pri mojstru Stanetu. Tam je bila doma hitrost. Sin Stanči je takrat vozil karting in bil državni prvak. Včasih so bile dirke v kartingu za državno prvenstvo prav v Domžalah. Na dirki smo morali vsi Šubljevi fantje, bilo nas je osem, pomagati pri organizaciji, zato je vse nas bencin kar malce zastrupil.

Kakšen spomin imate na takratna vajeniška leta?

Šubljeva delavnica je bila za tiste čase zelo urejena in cenjena. Vajenci smo morali orodje po uporabi vedno očistiti in vrniti na njihovo mesto. Ta občutek za red mi je ostal vse do danes. Med zaposlenimi je bilo spoštovanje in disciplina, danes pa tega skorajda ni več. Le kdo te danes na cesti sploh pozdravi. Otroci so čisto preveč razpuščeni, starši bi se morali z njimi več ukvarjati in jih vzgajati.

Kakšen poklic pa opravljate danes?

Sem avtoprevoznik, imam svoj s.p. in vozim za Filc Mengeš. Moja poslovna pot se je pričela tako, ko sem leta 1983 prišel v Filc za šoferja. Leta 1991, v času vojne za Slovenijo, so me skupaj s službenim kamionom vpoklicali v TO, kjer sem bil do konca vojne oziroma uradnega razpusta. Ko sem prišel nazaj v službo, so se odločili, da moram odkupiti kamion in iti na svoje. In tako je še danes. Filc Mengeš je ena zelo redkih starih proizvodnih podjetij v Mengšu, žal se je večji in novi del preselil v Škofjo Loko, sicer pa je uspešno tudi v svetovnem merilu, saj devetdeset odstotkov svoje proizvodnje prodajo v tujino.

Uspešnost Filca vpliva tudi na vaše delo?

Ko sem prišel v Filc nas je bilo petinsemdeset, danes pa je dvesto štirideset zaposlenih. Proizvodnja se vseskozi povečuje, kar pomeni tudi več naročil prevozov. Vozim večinoma po Sloveniji, kjer dostavljam blago do kooperantov

in strank, zato se vsak dan vračam domov, čeprav včasih delam tudi po dvanajst ur in več. S kamionom sem prevozil že čez štiri milijone kilometrov.

Smo edina država, ki nima motodroma.

Celo življenje gojite ljubezen do vsega, kar ima kolesa, še posebej do motorjev. Kdaj ste prvič sedli nanj?

Na svoj prvi motor sem sedel, ko sem hodil v peti razred. Bil je sosedov motor, kjer se je po domače reklo Pr' Šunkarju in so gojili posebno strast do motornih vozil. To je bil navaden Tomosov »dvobrzinec«. Nikoli ne bom pozabil občutkov, ko je sosed, Šunkarjev Tone, dal v prvo prestavo, spustil sklopko in že sem se peljal. To je bil moj začetek motorizma.

Začetek je bil torej na sosedovem motorju. Kdaj pa ste si kupili svojega?

Pri sosedu sem se večkrat peljal, prvič pa sem kupil motor za svojo prvo vajeniško plačo. Bil je prav tako Tomosov »dvobrzinec«. Od takrat sem imel motorje vse življenje, razen ko sem štiri leta zidal svojo hišo in ni bilo niti časa niti denarja.

Tudi vaš sin je motorist?

Seveda, tudi on ima veselje do motorjev, ki so tudi del opreme pri njegovem poklicu. Z družino živi v Mengšu.

Del vaše družine je tudi hči.

Imam tudi hči Špelo, ki bo avgusta stara trideset let. Njena pot ni usmerjena na motociklizem, ampak se uveljavlja v svojem poklicu. Na oba svoja otroka sem izredno ponosen.

Otroci so danes čisto preveč razpuščeni. Starši bi se morali z njimi več ukvarjati in jih vzgajati.

Nedavno ste prejeli bronasto priznanje Občine Mengeš za svoje delo in zasluge v domačem kraju. Kdo vas je predlagal?

Za občinsko nagrado me je predlagal

Filcu Mengeš sem hvaležen za stalno delo

AMD Mengeš in Bogo Ropotar, ki je tudi motorist. Včasih smo se veliko vozili skupaj, kot tudi z županom Francem Jeričem.

Vaše družbeno koristno delo pa ni omejeno le na delo v AMD Mengeš. Aktivni ste tudi na drugih področjih.

Že petinštirideset let sem dejaven pri gasilcih, kjer sem bil tudi podpoveljnik, a zadnjih deset let nisem več tako aktiven. Še vedno pa tekmujem pri veteranih. Sodeloval sem tudi pri gradnji novega gasilnega doma. Včasih smo bili bolj povezani, danes pa je že težko dobiti mladino za gasilske dejavnosti. Mengeš je postal prevelik kraj, kar razdružuje ljudi, po drugi strani pa imajo ljudje danes veliko osebnih težav, položnice, brezposelnost ...

Kaj pa delo pri kolesarskem društvu?

Sodeloval sem pri ustanovitvi kolesarskega društva v Mengšu. Ustanovili smo ga leta 1985, ko je prvi predsednik postal danes že pokojni Peter Gubanc.

Je poletje. Se že odpravljate na dopust?

Rad sem doma v Mengšu in ga imam rad. Kadar sem malo prost, je to zame pravi dopust. Za morje mi je prav toliko kot za lanski sneg in si ga ne privoščim prav veliko. Od kar sem samostojni

Mengeš je postal prevelik kraj, kar razdružuje ljudi.

podjetnik, skoraj nisem bil na dopustu. V to te prisili delo, saj si danes lahko hitro ob posel. Še posebno, ko sem za vse sam. Res pa je, da mi včasih pomaga tudi sin, ki ima prav tako izpit za kamion.

O motoristih in nesrečah na cesti se danes v medijih veliko govori in izpostavlja. Kaj priporočate motoristom?

Predvsem to, da se po cestah vozijo po predpisih. Vsak pa, ki si želi hitrosti, naj gre na motodrom. Velika napaka je bila storjena, da med gradnjo centra varne vožnje na Vranskem niso upoštevali potrebe po pravem motodromu, kjer bi si ljubitelji hitrosti sproščali adrenalin. Smo edina država, ki nima motodroma.

Se tudi vi vozite po pisti za motoriste?

Po pisti se vozim zadnja štiri leta. Imam Suzuki 1000 GSXR, ki je prirejen za pisto. Tudi sam sem, sicer poznano, spoznal, da je hitrost za na pisto in ne cesto. Sem pa tudi že padel po pisti in ni bilo nič hudega. Drugače pa je na cestah.

Pa te potem, ko preživiš dan na dirkališču, ne prevzame adrenalin in pisto zamenjaš za cesto?

Ko prideš z dirkališča, ti ne pride na misel, da bi pritisnil na plin. Cesta postane drugačen užitek. Adrenalin pustiš na dirkališču, kjer se tudi vidi, kdo resnično obvlada motor. Zato ponavljam: mladi, ne divjajte po cestah in pojdite na dirkališče!

Imate poleg motorja še kakšen hobi?

Sem navdušen nad alpskim smučanjem, tako kot vsa moja družina, kadar je sneg po nižinah, uživam v teku na smučeh. Največ smučamo na Krvavcu, ki je nam najbližje smučišče.

Znani ste po tem, da ste zelo tolerantni in načelni.

Roka roko umije, obe pa obraz. Danes moraš biti spoštljiv do vsakega človeka, ne glede na vero ali barvo. Če bi vsi ljudje to spoštovali bi bil danes svet drugačen.

Kje danes vidite težave v slovenski družbi?

Vsi sposobni ljudje delajo v gospodarstvu in peljejo uspešna podjetja, torej gredo v politiko samo intigrantje, ki mečejo drug drugemu polena pod noge. Zakopati je potrebno preteklost in skupaj iti naprej.

Zakopati je potrebno preteklost in skupaj iti naprej.

Brane Vrhovnik je sodeloval tudi pri ustanovitvi kolesarskega društva v Mengšu

Politiki se kregajo, kaj pa ljudje?

Ko je državni praznik, polovica ljudi nima obešene državne zastave in to

kaže naš odnos do države. Povežemo se le na velikih športnih dogodkih, ko igra reprezentanca, ko pa

igrata dva kluba med seboj, smo si takoj v laseh.

Kateri izziv je še pred vami?

Naslednje leto bom star šestdeset let in si želim s kolesom odpeljati Maraton Franja, katerega sem že odpeljal 1985 in bi si želel ponovitve. Najbolj pa si želim ostati zdrav in imeti gene po mami, ki je doživela dvaindevetdeset let.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Danes moraš biti spoštljiv do vsakega človeka, ne glede na vero ali barvo.

Svoje otroke ima neizmerno rad. Na fotografiji v roki, posneti na Portugalskem, je Brane s soprogo in hčerko Špelo

Sprehod po mungeških terasah

Turistično društvo Dobeno je letos začelo s serijo pohodov po dobenskih gričih, ki jim nekateri pravijo tudi Mengeške terase. V juniju so se odpravili po Grebenski poti od Dobena proti Mengeški koči, Rašici in nazaj. Pobudnik in vodič je Tone Vidrgar, podpredsednik Turističnega društva. S pohodi so začeli marca in z njimi nadaljujejo vsako zadnjo soboto v mesecu. Naslednji pohod bo zaradi poletnih dni spet konec septembra.

Naša pot se je začela pri stari in lepo ohranjeni Anžinovi domačiji, ki šteje med najstarejše stavbe na Dobenu, in nadaljevala do vrha naselja. Nato smo zavili desno v smeri Mengša in stopili na znamenito grebensko pot Rašica–Mengeška koč, ki se vije vse do Rašiškega stolpa in doma na Rašici. Ta se imenuje Planinski dom Rašiške čete na Rašici. Dom leži na 631 metrih nadmorske višine. Pred dobrim letom dni sta vajeti doma prevzela mlada zakonca Blaž in Katarina Rink, ki sta v ponudbo vnesla nov veter, ki so ga s številnimi obiski nagradili tudi pohodniki. Poslali so znani po dobri hrani in družinam prijazni ponudbi. Zato smo si tudi mi privoščili sveže pečen domači jabolčni zavitek, ki je bil obilen in slasten, zraven pa smo srkali domač zeliščni čaj. Po postanku smo pot nadaljevali skozi vas Rašica in zavili nazaj na Dobeno. Celoten pohod nam je vzel dve uri in pol zmerne hoje skozi čudovito naravo.

Kras pred našim nosom

Dobeno leži na gričevju, ki je geološko gledano kraški osamelec. Zato je prepleteno s kraškimi jamami, na površju pa vseskozi srečujemo velike vrtače, značilne za kraški svet. Najbolj je raziskana jama, ki ima vhod blizu vrha Rašice. Nekaj fotografij jame je razstavljeno tudi v domu na Rašici.

Gamsi na Dobenu

Področje je znano po bogatem živalskem in rastlinskem svetu. Veliko je srnjadi, videne pa so tudi divje svinje in posebnost v teh krajih, gamsi gošarji. Na tem področju proti Gameljnam, na strmih, prepadnih pečinah, živi trop okoli dvajsetih gamsov že več kot šestdeset let. Podobni so gorskim, a le malce večji. Med rastlinjem izstopajo velikanski osati in zaščitena kranjska lilija, ki cveti ravno v tem času.

Razgled skoraj do morja

Grebenska pot iz Mengeške koč do Rašice nudi veliko lepih razgledov, ki pridejo še najbolj do izraza v zimskem času. A tudi čez leto se skozi krošnje dreves ukrade lep pogled. Tako vidimo Karavanke, Kamniške Alpe, Komendo, Vodice in Kamnik je kot na dlani. S stolpa na Rašici pa je okrog in okrog videti skoraj pol Slovenije.

Za vse, ki imajo radi naravo, a ne želijo daleč od doma

Na poti vsak najde nekaj zase. Tako na gozdnih stezicah srečamo družine z majhnimi otroki, gorske tekače in tudi kolesarje. Celotno področje je prepleteno s potmi. Nekaj pa jih je žal zaprlo drevje, padlo zaradi žleda izpred dveh let.

Besedilo in foto: Edvard Vrtačnik

Pohoda sta se udeležila Tone Vidrgar in njegova življenjska sopotnica Meta Selan

Pot vodi mimo Anžinove domačije

Idilična makadamska pot proti vasi Rašica

Lepo označena ena najlepših poti po dobenskih gričih

Urejeni in nazorni smerokazi pohodnikom olajšajo izbor zelene poti

Sredi gozda je pela sekira domačega gozdarja

Markacija na Grebenski poti

Železna konstrukcija stolpa na Rašici

Čudovit razgled na Kamniško-Savinjske Alpe

S stolpa se ob lepem vremenu vidi skoraj do morja

Dom na Rašici vabi z dobro hrano in prijaznostjo

Tokrat so nam postregli z velikim kosom jabolčnega štrudla

Vsi na trim

Turistično društvo Mengeš je ob občinskem prazniku Občine Mengeš v nedeljo, 7. junija 2015, med 8. in 12. uro organiziralo akcijo z naslovom Vsi na trim, ki poteka že triinšdeset let.

Mimo informacijske točke je šlo 391 uporabnikov

Članice in člani UO našega društva, ki je zadolženo tudi za vzdrževanje vadbenih orodij in urejenost trim steze, smo pred vstopom na stezo postavili informacijsko postajo z namenom, da ugotovimo, kako obiskana je naša trim steza na Gobavici in kako so z njeno urejenostjo zadovoljni uporabniki.

Povedati moram, da smo bili z obiskom zadovoljni, saj je v tem kratkem času trim stezo prehodilo ali preteklo in obiskalo še Mengeško kočico ali lokal Pr' Fartku tristo enaindevetdeset obiskovalcev. Nekateri so trim stezo pretekli dvakrat

ali celo trikrat in na posameznih postajah opravili tudi vse predpisane vaje.

Z urejenostjo trim steze so bili obiskovalci zadovoljni. Moti pa jih sam dostop do trima, neurejeno grajsko dvorišče in živali, predvsem koze, ki ležijo ali se sprehajajo po cesti in tam puščajo tudi iztrebke.

Obiskovalci so prišli iz več kot tridesetih različnih krajev bližnje in daljne okolice Mengša. Nekateri obiščejo trim vsak dan, drugi dvakrat tedensko, ostali nekajkrat mesečno, ponavadi konec tedna. Prihajajo posamezniki, zakonski pari, zelo veliko je mladih družin in mlajši otroci si zelo radi ogledajo tudi živali pri Mengeški kočici in poigrajo na igralih. V gostišču se je možno odžejati in okrepčati, v tem času pa tudi posladkati s sladoledom. Zelo pestra je ponudba Pr' Fartku, kjer imajo tudi igrala za otroke.

Na Gobavici poteka gozdna učna pot, na kateri je možno spoznati različne vrste dreves, katerih imena so napisana na tablicah, pritrjenih na drevesih.

Ob zaključku pohoda so se udeleženci pri nas lahko tudi odžejali ter posladkali z bomboni. Razdelili smo prospekte, razglednice in zemljevide, ki jih je izdalo naše društvo, ter nekaj gradiva Srca Slovenije. Prospekte imamo natisnjene tudi v nemškem in angleškem jeziku, da se lahko predstavimo na prireditvah v tujini oz. tujcem v naši informacijski pisarni.

Besedilo: Francka, Turistično društvo Mengeš

Foto: foto arhiv TD Mengeš

S čuječnostjo do boljšega obvladovanja stresa

V torek, 23. junija, je v AIA – Mladinskem centru Mengeš potekala delavnica Obvladovanje stresa s čuječnostjo. Delavnica, ki sem jo vodila Tina Jereb, univ. dipl. kom., specializantka integrativne psihoterapije, je bila namenjena spoznavanju škodljivih vplivov dolgo trajajočega stresa na naše počutje in zdravje ter spoznavanju koristi redne prakse čuječnosti.

Ljudje veliko časa preživimo v preteklosti: premlevamo pretekle dogodke, se z njimi obremenjujemo ... in v prihodnosti: skrbi nas, kaj se bo zgodilo v službi, ali bomo zdravi, ali bomo opravili izpite ... Običajno pa bolj redko uspemo biti v stiku s sedanostjo – s svojimi trenutnimi čustvi, mislimi, telesnimi občutki ali s trenutnim dogajanjem v naši okolici. Premlevanje o preteklosti in zaskrbljenost glede prihodnosti nam pogosto, ne da bi se zavedali, povzročata veliko stresa. Praksa čuječnosti izvira iz budizma in je stara več kot 2500 let, vendar postaja v zadnjih letih vedno bolj popularna tudi v zahodnem svetu. Čuječnost nas skozi različne čuječne meditacije, eno od njih smo spoznali tudi na delavnici, uči sprejemajočega in neobsojajočega zavedanja svojih trenutnih čustev, misli in telesnih občutkov ter večjega stika z našo okolico, npr. z drugo osebo. Čuječno zavedanje nam omogoča, da na svoje trenutno čustveno vznemirjenje pogle-

damo z razdalje, na kar se lahko nanj odzovemo zavestno, na bolj učinkovit način.

Vabljeni, da si več o obvladovanju stresa preberete na spletni strani: www.tinajereb.com.

Besedilo: Tina Jereb, specializantka integrativne psihoterapije

Foto: Obvladovanje stresa, vir pixabay.com

Premlevanje o preteklosti in zaskrbljenost glede prihodnosti nam pogosto povzročata veliko stresa

Samo štiri minute časa ob zastoju srca!

Turistično društvo Dobeno je 4. junija organiziralo tečaj oživljanja v primeru zastoja srca. Izredno zanimivo predavanje prim. dr. Vojke Gorjup, dr. med., in njenega sodelavca smo dopolnili tudi s praktičnim prikazom. Na razpolago smo imeli defibrilator, ki nas je usmerjal, kakšni so koraki pri oživljanju.

Najprej seveda ugotovimo stanje zavesti, preverimo dihalne poti in potem takoj pričnemo z ročno masažo. Nekdo od prisotnih takoj pokliče 112. Pri nenadnem zastoju srca moramo ukrepati takoj, še pred prihodom reševalne ekipe. Treba je torej začeti takoj, s temeljnimi postopki oživljanja. Veliko večjo možnost preživetja pa pomeni pravočasna uporaba defibrilatorja, ki naj traja vsaj deset minut. Z vsako minuto neukrepanja se možnost preživetja zmanjša za deset odstotkov, hkrati pa se povečuje možnost možganskih okvar.

Z znanjem, ki smo ga pridobili, bomo morda lahko rešili kakšno življenje. Tudi na Dobenu imamo defibrilator, in sicer na Kmečkem turizmu Blaž.

Zahvala doktorici in njenemu sodelavcu. Obljubila nam je, da se lahko srečamo še kdaj, tudi z drugimi temami prve pomoči. Drugi del srečanja je bil prihod loških gasilcev z opremljenim gasilskim vozilom. Ogledali smo si lahko notranjo opremljenost vozila in se seznanili z glavnimi sposobnostmi in uporabnostjo vozila. Povedali so nam tudi, kako gasilec pri intervenciji ali pred intervencijo lahko pomagamo; s točnimi podatki o lokaciji požara, o morebitnih osebah, ki so še v hiši, mestih, kjer so shranjene plinske jeklenke ali druge nevarne snovi in podobno. Takoj pa je treba zapreti dovod plina in izklopiti elektriko, seveda, če je vstop še varen. Tudi tako lahko rešujemo življenja ali

Pri nenadnem zastoju srca moramo ukrepati takoj, še pred prihodom reševalne ekipe

vsaj zmanjšamo škodo. Prisluhnilo smo tudi poučnim besedam o uporabi gasilnih aparatov v gospodinjstvu.

Hvala še enkrat tudi loškimi gasilcem, ki nam s svojo prijaznostjo in požrtvovalnostjo stojijo ob strani. Njihovi nasveti so nam vedno dobrodošli.

Besedilo: Frančiška Hunjet

Foto: Cveta Einsiedler

Drugi bralni večer v Knjižnici Mengeš

Zadnjega junija smo v Društvu za študije kontemplativnih tradicij v Knjižnici Mengeš pripravili drugi bralni večer, v katerem se posvečamo spoznavanju antične vrlinske etike. Pozorno in poglobljeno smo prebirali dve Senekovi pismi, ki s svojimi premisleki živo nagovarjata tudi današnjega bralca.

Seneka na začetku izpostavi pomen urejenega uma in stanovitosti. Zanimiv je njegov napotek glede branja. Pri branju je koncentracija pomembnejša kot količina prebranega. Navede svojo prakso, da preleti mnogo tekstov, nato pa izbere le eno stran in tisto ta dan premisli. Pravi, da je eden od vzrokov naših tegob ta, da nas ne vodi razum, ampak navada. Dalje, človek se ne sreča s potrpežljivostjo takrat, ko sklene, da bo potrpežljiv, ampak se v situaciji izkaže, ali se odzove ravnodušno in mirno ali pa se začne razvnamati in prepirati. Sviri pred ljudmi, ki nekaj govorijo, drugače pa živijo; pred pogovori, ki puščajo slaba semena in pred življenjem, ki kot srečo ponuja uživanje. Za dobro in pošteno življenje je potrebno urjenje, da ne bomo koprneli po tem, kar nas vabi, in se ne bali tistega, kar nam je zoprno in nam povzroča napor. Vrline se je treba učiti, ker ni nihče dober po naključju. Vabimo vas, da se nam pridružite na naslednjem bralnem večeru, ki bo 20. julija.

Besedilo in foto: Regina Bokan,
Društvo za študije kontemplativnih tradicij

Vrline se je treba učiti, ker ni nihče dober po naključju

»Nihče ne more imeti vsega, česar si poželi, a vsakdo more ne želeli si, česar nima, in biti vesel tega, kar mu je dano.«

(Seneka: Pisma prijatelju Luciliju)

Vkorakajmo v poletje

Vrtčevsko »šolsko leto« se počasi zaključuje. Najstarejši otroci se že počasi poslovljajo, ker bodo odšli v šolske klopi, mlajši pa potujejo v nove igralnice in novim dogodivščinam nasproti. V našem vrtcu nas vodi vizija: »Zadovoljstvo otrok, staršev in zaposlenih dosegamo s kvalitetnim medsebojnim sodelovanjem, vključevanjem, izobraževanjem, ustvarjanjem in razvijanjem, s pozitivno naravnostjo, profesionalnostjo in veliko humorja. Pri delu nas vodijo poštenost, iskrenost, ljubezen, zdravje in učenje.« V sklopu delovanja celotnega šolskega leta pa bi želela predvsem izpostaviti te zadnje vrline, ki jih še posebej poudarjamo že v prvem predšolskem obdobju, se pravi od prvega leta otrokove starosti dalje in potem skozi celotno predšolsko obdobje.

Vzgajamo otroke naslednjih generacij, ki bodo predstavljale naš svet, naše okolje. Kako pomembno je, da se teh vrtil držimo, saj bo tako svet prijaznejši, lepši. Za vse nas.

V tem letu smo marsikaj dosegli, tudi s pomočjo naših otrok, staršev in starih staršev in bližnje okolice. V sodelovanju z okoljem smo v okviru eko šole ustvarjali punčke iz cunj in tako na razstavnem prostoru v okviru Altermeda v Celju dosegli že tretje leto zapored 1. mesto za najlepšo stojnico. Pri tem se moram zahvaliti tudi našim vzgojiteljicam in pomočnikom/pomočnicam vzgojiteljic, saj je pomembno tudi ustrezno aktivno sodelovanje strokovnih delavcev s starši in otroki.

V okviru Tradicionalnega slovenskega zajtrka smo se s pomočjo Čebelarskega društva Mengeš in podžupana Boga Roparja povezali s tujino, saj smo gostili tudi avstrijskega gosta Johanna Gruscherja, Navihančki iz enote Gobica pa so nam pripravili kvaliteten kulturni program.

Naši otroci so zimovali na Pokljuki in letovali v Savudriji, za kar se lahko tudi pohvalimo za izredno prijetno doživetje, in kot pravijo nekateri starši, tega ne nudi veliko vrtcev v Sloveniji. Potrebno je vedeti, daje ob tem veliko dela in odgovornosti na naših strokovnih delavcih, tako pri nadstandardnih dejavnostih kot vsakodnevno, v vrtcu. Zato se zavedam, da brez njihovega dobrega sodelovanja, dogovarjanja in medsebojne pomoči ne bi bili tako uspešni. Marsikaj zmoremo in tudi dobro opravimo, seveda s pomočjo dogovorov, sodelovanja in tudi s pomočjo izobraževanja, ki se jih vsakoletno udeležujemo v vrtcu in zunaj njega.

Vzgojiteljice in pomočnice/pomočniki vzgojiteljic dnevno z otroki obiskujejo trim stezo, raziskujejo lepote Mengša in bližnje Mengeške koče. Skozi gozd raziskujejo različna drevesa in tudi gozdne živali. Ponosni smo na to, kar nam mengeška okolica nudi, spoznavamo tradicijo Mengša, znamenitosti Mengša in iz tega črpamo vsakodnevno veliko znanja, ki ga bomo ponesli naprej.

Ob koncu leta se starejše skupine s svojimi točkami tudi javno predstavijo na prireditvi Jaz pa grem na zeleno travco. Pri tem je za otroke že veliko, da stopijo na oder, zato gre tudi njim velika pohvala. Vsaka skupina pa se nato na svoj lasten način poslovi od šolskega leta v vrtcu v sklopu druženja s starši ali z nastopom v igralnici.

Ob zaključni prireditvi Živ žav smo ponovno pokazali, kako smo uspešni, če delujemo usklajeno in s tem naredimo kvalitetno delo. V sodelovanju z gasilci PGD Mengeš, s policistom Sandijem Sheikho, športnim društvom ŠD Sonček, nogometnim klubom iz Domžal, banko Mengeš, Karate klubom Sankukai, Simonom Podborškom z želvami, starši in z vsemi delavci Vrtca Mengeš smo izvedli prijetno druženje. Pri tem naj se zahvalim tudi vsem, ki so prispevali za srečelov in družini Topolovec, ki nam je posodila napihljiv grad.

»Vaši otroci se bodo v vrtcu počutili sprejete, dobrodošle in varne,« pravi ravnateljica Mateja Hribar Sicherl

V okviru Mengeškega vrtca deluje tudi pevski zbor Kalina, ki prepeva z veseljem in tako polepša marsikatero prireditev, ki se dogaja v okolici Mengša in v Mengšu – razstava čipk v Grobljah, razstava del Backovih vezilj v Mengšu, Ribiška veselica v Grobljah, na porokah, prireditve Jaz pa grem na zeleno travco v KD Mengeš ...

Vse to in še več se je dogajalo v tem šolskem letu za naše male in velike vrtničkarje. Vsem našim delavcem in vam, starši, se iskreno zahvaljujem za uspešno in prijetno zaključeno šolsko leto 2014/2015.

Skozi poletje se dan pri nas ne ustavi. Aktivnosti se dogajajo večinoma zunaj: branje pravljic pod drevesom, igre z vodo, vodni koticiki, vožnja s skiroji, raziskovanje narave, skrivanje v šotorih in še in še se bo dogajalo.

Zato se bomo še naprej trudili, da se bodo naši in vaši otroci v vrtcu počutili sprejete, dobrodošle, varne in predvsem, da si bodo del vrtčevskega obdobja zapomnili po tistih dobrih, prijetnih, drobnih stvareh, ki so jih doživeli skupaj z nami.

Besedilo: Mateja Hribar Sicherl,
ravnateljica Vrtca Mengeš

Udeleženci spominskega pohoda po okolici Loma pred odhodom

Letošnji Merčunov dan

Tudi letošnja tretja sobota v juniju je bila, kot že veleva tradicija, posvečena druženju diabetikov v organizaciji Društva diabetikov Tržič. Merčunov dan je bil posvečen spominu dr. Ljudevita Merčuna, pionirja zdravljenja diabetesa v Sloveniji, ki se je rodil leta 1900 v Mengšu.

Slabo vreme, ki je cel teden kazilo vsakdanjik, in neobetavna vremenska napoved pa sta letos več kot prepolovila število udeležencev, saj se je srečanja udeležilo le okoli šestdeset udeležencev, kar je približno tretjina udeležbe predhodnih let. Od tega se jih je devet napotilo proti spominski plošči na Storžiču, ki stoji na mestu, kjer je leta 1954 dr. Merčun preminil. Toda dobre volje, kljub dežju, ni manjkalo in tako so se udeleženci pohoda okoli Loma pri Tržiču kot planinskega pohoda na Storžič zbrali v restavraciji Raj v Tržiču na družab-

nem srečanju. Po uvodni besedi Marjana Špeharja, novega predsednika Društva diabetikov Tržič, so udeležence pozdravili še Borut Sajevec, župan občine Tržič, in predstavniki društev diabetikov Kamnik in Škofja Loka. V imenu Kamničanov je Janez Pretnar povabil vse prisotne tudi na meddruštveni pohod diabetikov na Mengeško kočo. Tako kot vsako leto, so se Merčunovega dne udeležili tudi člani Merčunove družine.

Besedilo in foto: Štefan Markovič

Študij modernih jezikov in poklicne usmeritve

Slovenci smo majhen narod, radi potujemo, ko pa prestopimo državne meje, našega jezika skoraj nihče ne razume. Poleg tega smo močno vpeti v mednarodno menjavo, zato je znanje tujih jezikov nujno.

V začetku junija smo se spet srečali na zanimivem pogovoru v AIA Mladinskem centru v Mengšu. Pogovorna srečanja izvajamo v okviru projekta Vidim prihodnost in predstavljamo različne poklice z namenom, da mladim omogočimo pogovor s posamezniki, ki določen poklic uspešno in z veseljem opravljajo. Na tokratnem srečanju smo govorili o študiju modernih tujih jezikov in možnih poklicnih usmeritvah.

Z nami sta bila zanimiva sogovornika. Andreja Trenc, visokošolska učiteljica ter lektorica za španski jezik in Jernej Pribošič, prevajalec in tolmač za angleški ter francoski jezik. Izčrpno sta spregovorila o značilnostih in predmetniku filološke oziroma prevajalske študijske usmeritve ter s čim je poleg spoznavanja in razumevanja novih besed, njihovega pomena in slovničnih struktur pri študiju tujih jezikov še potrebno računati. Pogovarjali smo se tudi o lastnostih, ki jih potrebuje študent jezikoslovja, o tem, kakšno vlogo igra nadarjenost in kako pomembno je poznavanje slovenskega jezika. Vsak svoje delo sta zelo zanimivo predstavila: kaj prinaša pedagoški poklic, kako poteka prevajanje, kaj zahteva tolmačenje in še mnogo mnogo več.

Vabimo vas, da se nam na naslednjih jesenskih predstavitvah poklicev pridružite in izkoristite odlično priložnost, da prisluhnite iskrim mislim naših sogovornikov ter pridobite informacije iz prve roke.

Sporočite nam, katere predstavitve poklicev vas zanimajo oziroma bi zanimale vaše otroke. Potrudili se bomo in jih predstavili z zanimivimi sogovorniki.

Pišite nam na drustvo.aia@gmail.com ali zdesar@galerija-zivljenja.si.

Besedilo in foto: Alenka Zdešar, vodja pogovornih srečanj

Študij modernih jezikov in možne poklicne usmeritve – pogovor z Andrejo Trenc, visokošolsko učiteljico, lektorico za španski jezik in z Jernejem Pribošičem, prevajalcem in tolmačem za angleški ter francoski jezik

Druženje članov Medobčinskega društva Sožitje Mengeš

S prihodom poletja in sončnih dni se člani Medobčinskega društva Sožitje, s sedežem v Mengšu, vsako leto zberemo na tradicionalnem pikniku. Tokrat je bilo to v nedeljo, 7. junija 2015, v Turnšah, na piknik prostoru Turistično-rekreativnega društva Turnše-Češenik, v neokrnjeni naravi sredi zelenja in pod drevesi, ki so nudila tako zaželjeno senco pred sončnimi žarki.

Kot se za piknik spodobi, smo poskusili dobrote z žara in se sladkali z odličnim sladoledom

Naše društvo sega na področje občin UE Domžale in Kamnika, zato smo bili zelo veseli, da sta se srečanja udeležila podžupan Občine Mengeš, Božo Ropotar, in župan Občine Trzin, Peter Ložar. Po pozdravnem nagovoru predsednice, dr. Tatjane Novak, sta nas pozdravila tudi oba gosta ter nam zaželela prijetno druženje in veliko lepih trenutkov v društvu tudi vnaprej.

Da je bilo dogajanje tudi kulturno obarvano, so poskrbeli kar naši člani, najprej najmlajši – plesna skupina Sončki pod mentorstvom Monike in Bernarde Rozman, ki so zaplesali venček različnih plesov. Z venčkom pesmi, ki so jih pod mentorstvom Danijela Kanalca skomponirali sami, so sledili glasbeniki Veseļjaki, za zaključek pa so dunajski valček in ferari polko zaplesali še plesalci plesne skupine Face. Kot se za piknik spodobi, smo poskusili dobrote z žara in se sladkali z odličnim sladoledom iz sadnega butika Divji kostanj Ruždi Čatipi iz Mengša. Za dobro voljo in ples je poskrbel ansambel Bac kvintet iz Mengša. In seveda ne smemo pozabiti na vse naše člane prostovoljce, ki so sodelovali od A do Ž pri pripravi in izvedbi piknika ter tako poskrbeli za odlično organizacijo. Druženje ni minilo brez srečelova, ki je prineslo veliko veselja, vznemirjenja in dobre volje. Ko se je popoldne prevesilo proti večeru, smo prijetno druženje zaključili polni lepih vtisov, nabrane energije ter veseli, da smo se z marsikaterim članom po dolgem času ponovno srečali.

Besedilo in foto: Metka Mestek in dr. Tatjana Novak, članici društva

Palčki Pohajalčki na Kriški gori

Na dan državnosti nas je kar šestindvajset planincev opravilo s sedmo turo na Kriško goro. Ves čas markirana pot, a po prvem ravnem delu od Zavetišča v Gozdu je šlo le še navzgor, zmerno vzpenjanje pa smo prekinili z več kratkimi počitki na klopcah ob poti. Strinjali smo se z izjavo na eni od tabel »Le dol se usedi, kaj bi stal.«, da ne bi našim najmlajšim zmanjkalo energije.

V dveh urah smo premagali približno 600 metrov višine in ponosno prispeli do kočice z lepim razgledom na Gorenjsko ravnino in v ozadju proti Julijskim Alpam. Veter je zmagal in primorani smo bili k skrivanju v koči. Vseeno smo se okrepčali, podružili, Palčki pa so nekaj moči preizkusili še v tekalnih igrah kot bolhe, saj je sedma nalepka za v knjižico čakala pri Boštjanu, gorskemu reševalcu. Prikazal je enega od ukrepov prve pomoči, in sicer imobilizacijo poškodovanega prsta.

Zmagali smo prav vsi!

Palčki so si v parih s pomočjo vej in kosa oblačila povezali »poškodovane« roke in po opravljeni nalogi so si tako prislužili nalepke. Drug za drugim smo sestopili po isti poti in zaključili, kot se spodobi – z dvignjenimi glavami in brez poškodb. Ne pozabimo, da lahko takšen prelep dan izkoristimo tudi 12. julija 2015, ko bomo že z osmo turo na Uršljo goro zaključili letošnjo akcijo in sledilo bo povabilo na zaključni Palčkov izlet s praviljično temo za nagrado za vsakega, ki je prehodil eno ali več palčkovih poti.

Poleg zaključne ture bo julij tudi mesec našega vsakoletnega mladinskega tabora, ki ga že težko pričakujejo prijavljeni planinci. Prišlo je do majhnih sprememb in ob želji, da naših udeležencev ne pustimo lačnih, iščemo kuharja (-ico), ki bi pripravljal obroke s pomočjo naših rok pri predpripravi in pomivanju. Da pa bodo tudi večeri še bolj zabavni, bi nam prav prišel tudi kitarist!

Besedilo: Nika Zavašnik
Foto: Nika Zavašnik

Taborniška golažijada

13. junija je potekala že tradicionalna golažijada. Ekipe so se ob 9. uri zbrale v kamnolomu, postavile svoje lonce in začele s kuhanjem najboljšega golaža. Sodelovalo je osem ekip.

Dogajanje je bilo popestrjeno s kvizom in ugibanjem dolžine vrvi. Do 13. ure so morali biti golaži skuhani in pripravljeni za ocenjevanje. Končno so bili razglašeni najboljši kuharji golaža v Mengšu: 1. mesto je zasedla ekipa Sovic.

Zaključni piknik

Taborniki smo letošnje šolsko leto zaključili s piknikom v taborniškem domu. V sredo, 17. junija, se je v kamnolomu zbralo kar triinštirideset otrok. Srečanje smo začeli z zborom in taborniško himno, nato pa smo šli v gozd nabrat drva in postavili ogenj. Ker je bilo zelo vroče, smo si popoldne ohladili s sladoledom. Igrali smo se »space invaderse«, taborniški nogomet, preizkusili pa smo se tudi v streljanju z lokom. Prižgali smo ogenj in počakali, da je nastala žerjavica, nato pa na njej spekli hrenovke. Do prihoda staršev, ki je prišel prehitro, smo se družili ob ognju, nato pa se poslovili do naše naslednje akcije – taborjenja v Bohinju! Z naravo k boljšemu človeku.

Besedilo in foto: Blaž Slabajna

Najboljši golaž je skuhal ekipa Sovic

Prostovoljstvo in mednarodne izkušnje

24. junija smo v AIA – Mladinskem centru gostili Essi Pakarinen s Finske, ki je na mednarodni izmenjavi v Sloveniji. Essi nam je predstavila svoje izkušnje in informacije o tovrstnih projektih.

Mednarodna izmenjava je lahko nepozabna in v mnogih pogledih za življenje pomembna izkušnja. Obstajajo številni projekti, ki nam dajejo možnost, da preživimo leto dni v novi državi.

Erasmus+ je program Evropske Unije za sodelovanje na področju izobraževanja, usposabljanja mladine in športa. Pod tem programom med drugim potekajo mednarodni projekti EVS (Evropska prostovoljska služba), ki so namenjeni mladim od 17. do 30. leta starosti in trajajo od dveh tednov do enega leta. EVS ponuja najrazličnejše projekte po celi Evropi na

različnih področjih, in sicer: umetnost, mladina, šport, otroci, kulturna dediščina, dobrobit živali ... Priložnosti so številne. Program je za prostovoljce brezplačen. Pokriti so potni stroški do destinacije EVS-a in nazaj, prostovoljcu pa je zagotovljeno tudi bivanje, prehrana in mesečna žepnina.

V okviru EVS-a sem zadnjih deset mesecev preživela v Sloveniji. Izkoristila sem jih za spoznavanje lokalne kulture in ljudi, hkrati pa sem s prostovoljstvom prispevala svoje izkušnje mladim v lokalni skupnosti. Do konca mojega projekta v Sloveniji imam še dva meseca, nato pa se bom verjetno vrnila domov na Finsko.

EVS priporočam ljudem, ki imajo resnično zanimanje za tuje kulture, pustolovski duh in željo kaj prispevati k mednarodnemu okolju.

Besedilo in foto: Essi Pakarinen

Obstajajo številni projekti, ki dajejo možnost preživetja leto dni v tujini

Loški gasilci posegli po najvišjih mestih

Loški gasilci so tudi letos na občinskem tekmovanju Gasilske zveze Mengeš posegli po najvišjih mestih. Čeprav so se izkazale tudi članske ekipe, so velik uspeh ponovno dosegle mlajše ekipe, ki so v kategorijah pionirjev, mladincev in mladink zasedle prva mesta. Ponovno se je potrdilo, da se načrtno delo z mladimi spleta, saj se v poznejših letih obrestuje.

Topole so bile tokrat srečen kraj za loške starejše gasilke, pa tudi za gasilce

1. in 2. ekipa pionirjev ter mladinke in mladinci so letošnje tekmovanje v orientaciji opravili v soboto, 9. maja, v Pečah pri Moravčah, kjer ga je organizirala GZ Moravče za vse okoliške GZ, tudi Mengeš, ter pobrali vse najboljše, kar se je dalo. Prva ekipa pionirjev v sestavi Matic in Maks Lipovšek ter Jure Slabajna so osvojili prvo mesto in zlate medalje, 2. ekipa pionirjev v sestavi Žan Luka Bugar, Anžej Šarc in Miha Justin pa drugo mesto in srebrne medalje. Prvo mesto in zlate medalje so osvojile tudi mladinke Kaja Ručigaj, Kaja Slabajna in Urša Brumec, med mladinci pa Miha Jerič, Urban Ručigaj in Matej Cimerman. V isti disciplini, vendar v malo drugačni sestavi, so nastopili še na regijskem tekmovanju v Krašnji ter dosegli 5., 6. in 16. mesto. Mentorji:

Tadeja Lukan, Domen Pirnat, Sašo Jenčič, Anže Kveder in Brane Malus.

Občinsko tekmovanje mladine in starejših gasilcev GZ Mengeš je bilo v petek, 29. maja, v Športnem parku v Topolah. Naše ekipe so dosegle skoraj same zmage. Ženska ekipa je v dveh disciplinah – v vaji raznoterosti in vaji s hidrantom – dosegla prvo, moška pa tretje mesto. Mladi so nas razveselili s popolnim izkupičkom. Pionirji so v sestavi Matic Lipovšek, Maks Lipovšek, Miha Justin, Žan Mark Loboda, Maj Purnat, Jure Slabajna, Anžej Šarc, Marko Mali in Žan Luka Bugar v treh disciplinah – v vaji razvrščanja, vaji z vedrovko in štafetnem teku na 400 m z ovirami – osvojili prvo mesto in zlate medalje. Isto mesto in zlate medalje so osvojili tudi mladinci v mešani sestavi – Kaja Ručigaj, Lucijan Štampelj, Urša Brumec, Urban Ručigaj, Matej Mitrovič, Miha Jerič, Ana Skok, Matej Cimerman, Jan Sašek in Kaja Slabajna, ki so tekmovali v vaji razvrščanja, vaji z ovirami in štafetnem teku na 400 m z ovirami. Za uspešne nastope mladih imajo veliko zaslug tudi mentorji – Tadeja Lukan, Domen Pirnat in Boštjan Čebulj, pri starejših pa Robert Ručigaj in Slavko Sedeljšak.

Na članskem tekmovanju GZ Mengeš, ki je bilo v soboto, 6. junija, v Športnem parku v Loki, so člani A dosegli prvo, člani B pa drugo mesto. Istočasno je potekalo tekmovanje za pokal Loke, pri katerem so člani A osvojili 4., člani B pa 8. mesto. Na občinskem tekmovanju so se tekmovalne enote pomerile v vaji z motorno brizgalno, razvrščanju in štafetnem teku z ovirami, na tekmovanju za pokal Loke pa v vaji z motorno brizgalno in štafetnem teku brez ovir.

O uspehih loških gasilcev je vedno lepo pisati, saj nam to pove, da so zelo dejavni in odlično pripravljeni za svoje poslanstvo. To pa že veliko pomeni!

Besedilo in foto: Jože Brojan

Golažijada

V Mengšu je v organizaciji tabornikov 13. junija potekala zelo vesela in tekmovalna golažijada. Nekaj pevcev in pevk MePZ Svoboda se je tega prijetnega druženja udeležilo že drugič.

Tokrat se je za naslov najboljšega golaža potegovalo osem skupin

Določili so glavno kuharico, tokrat je bila to Ivana, in pomočnike za rezanje mesa, čebule, česna in ostalih surovin, ki ne smejo manjkati pri pripravi dobrega golaža. Skrivnost, pravi Ivana, je seveda v količini in vrsti izbranih začimb. Tokrat se je za naslov najboljšega golaža potegovalo osem skupin. Komisija ni imela lahkega dela pri odločanju, golaž iz našega kotla si je prislužil drugo mesto, zmagala pa je skupina Sove. Bravo!

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Ustanovljen nov LAS na območju občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice

Z včerajšnjim dnevom je bila ustanovljena Lokalna akcijska skupina (LAS), ki združuje občine Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. Njen osrednji namen je spodbujanje celovitega in uravnoveženega razvoja lokalnih območij, poudarek pa na aktivnem vključevanju prebivalstva v skupno načrtovanje ter odločanje o lastnem lokalnem razvoju. Tega bo moč doseči tudi s pomočjo učinkovitega črpanja evropskih sredstev, namenjenih za realizacijo aktivnosti, ki so ključne za razvoj lokalnega okolja in aktiviranje regionalnih razvojnih potencialov.

V Kulturnem domu Vodice je včeraj potekala ustanovna skupščina ter slavnostni podpis pogodbe o ustanovitvi in delovanju lokalne akcijske skupine na območju občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice. V sklopu aktivnosti za ustanovitev LAS je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) v tem letu izvedla več delavnic in predstavitev, preko katerih so udeleženci prepoznali prednosti in slabosti območja, določili ključne potrebe in priložnosti ter zastavili skupne cilje na podlagi katerih se bo pripravil tudi temeljni dokument - Strategija lokalnega razvoja, ki bo predstavljal okvire za črpanje sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EK-SRP) ter Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESSR). Za sedemletno obdobje delovanja LAS bo na razpolago nekaj več kot 1,5 mio evrov. Kot je povedal Roman Medved, vodja projekta, bo delovanje LAS prioritarno namenjeno ustvarjanju novih delovnih mest, kjer bodo prizadevanja usmerjena predvsem v spodbujanje podjetniških aktivnosti ter inovativnih razvojnih partnerstev. Poleg tega bo velik poudarek na varstvu okolja in ohranjanju narave, večji vključenosti ranljivih skupin ter zagotovitvi osnovnih storitev na podeželju, ki bodo pripomogle k odpravljanju revščine in dvigu kakovosti življenja.

Na javni poziv za članstvo v LAS se je odzvalo več kot osemdeset zainteresiranih organizacij in posameznikov. Na dogodku je s podpisom pogodbe svoje članstvo potrdilo devetinštirideset članov, med njimi vseh šest občin ter RRA LUR, vsi ostali pa bodo to lahko storili naknadno. V LAS so se tako vključile občine, šole, zavodi, podjetja, kmetije, fizične

Župani so uradno podpisali ustanovno listino

osebe, društva ter druge neprofitne organizacije. Za vse zainteresirane je včlanitev še vedno možna, pristopna izjava bo v prihodnjih dneh objavljena na spletnih straneh Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije (www.rralur.si) ter spletnih straneh občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice.

Besedilo: Barbara Boh

Foto: Rok Štupar

Za sedemletno obdobje delovanja LAS bo na razpolago nekaj več kot 1,5 mio evrov

Mediacija – nov postopek reševanja sporov

V Sloveniji se je že leta 2001, torej pred več kot desetimi leti, predvsem zaradi nakopičenih sodnih zaostankov, začela uvajati novo metoda reševanja sporov, sicer »uvožena« iz ZDA, kjer je bila tedaj uspešno uveljavljena že več kot dvajset let, in sicer mediacija.

Mediacija je postopek, kjer mediator, kot nevtralna in nepristranska oseba s pomočjo določenih tehnik, pomaga pri iskanju sporazumne rešitve spora. Za začetek mediacije je potrebno soglasje obeh strank, ki so prišle v spor ali nesoglasje.

Postopek mediacije se začne pred začetkom sodnega postopka, torej ko ena od strank spozna, da bo morala vložiti tožbo proti drugi stranki. Tedaj se slednja stranka lahko odloči, da poišče mediatorja, ki bo pozval nasprotno stranko, če soglašajo z mediacijo. Če druga stranka soglašajo z mediacijo, se ta postopek začne. Po novi zakonodaji iz leta 2010 pa tudi sodišča tekom sodnega postopka, praviloma takoj po odgovoru na tožbo, pošlje strankam vabilo za začetek mediatorskega postopka. Če obe stranki podata soglasje za mediacijo, se redni sodni postopek prekine za tri mesece ter začne mediatorski postopek. V tem postopku lahko pride do sporazumne rešitve zadeve ali pa se postopek zaključi, ker stranki nista dosegli sporazuma. Postopek se naprej nadaljuje po pravilih sodnega postopka.

Mediatorska srečanja so strogo zaupna, znan je samo rezultat, torej sporazum, ki ga stranki s pomočjo mediatorja in svojih odvetnikov, oblikujeta sami. Izvršljivost je zagotovljena z overitvijo sporazuma po sodniku. V pred sodnih mediacijah pa po notarju.

Prednosti uspešne mediacije so hitrost postopka, cena ter lašten, torej po strankah samih oblikovan sporazum. Bistveno je, da nobena stranka ne zmaga ali propade v celoti, obe stranki sta zmagovalca. Mediacija je končana v roku treh do šestih mesecev, cenovno pa zelo ugodna, saj ni plačila stroškov sestave tožb in plačila sodnih taks.

Mediacija se lahko uporablja na vseh področjih. Tako poznamo šolsko, družinsko, civilno, gospodarsko, delovno mediacijo ter vse vrste mediacij v občinah in krajevnih skupnostih, zbornicah, društvih ...

Besedilo: Jolanda Pavliha, univ. dipl. pravnica, mediatorica

Nove priložnosti za občine Ljubljanske urbane regije

Na začetku maja je svetovna razstava Expo Milano 2015 gostila zaključno konferenco mednarodnega projekta Rurbance. Na dogodku so bili predstavljeni rezultati dela projektnih partnerjev s področja vzpostavitve strategije podeželsko-mestnega upravljanja oziroma systemskega sodelovanja urbanega in ruralnega okolja za trajnostni razvoj Alpskega območja. Značilnost tega območja je, da so v dinamičnih alpskih mestih skoncentrirani gospodarstvo, izobraževalne ustanove ter odločevalci in oblikovalci politik, medtem ko podeželska območja zagotavljajo naravne vire, obenem pa se soočajo z izzivi, kako ohraniti biotsko raznovrstnost pokrajine, kakovost voda in prsti ter kako povečati uporabo kmetijskih zemljišč in zagotoviti visoko kakovost življenja.

Štirinajst partnerjev iz šestih alpskih držav je zato v okviru projekta RURBANCE iskalo uravnotežen model gospodarskega in družbenega razvoja, v katerem bi bile podeželske in mestne skupnosti enakovredni partnerji in bi bile tako še uspešnejše pri reševanju navedenih izzivov.

V okviru projekta sta slovenska partnerja – Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR) in Geografski inštitut Antona Melika ZRC SAZU – proučevala možnosti krepitve povezovanja med šestindvajsetimi občinami Ljubljanske urbane regije za njihovo večjo učinkovitost in bolj racionalno rabo virov na različnih področjih. Partnerja sta izvedla obširno anketo ter interaktivne delavnice. Na slednjih so bile identificirane

priložnosti, ki jih lahko ustvari model upravljanja neformalnega medobčinskega sodelovanja. Posebej izpostavljene so bile teme s področja energetike, kjer so se udeleženci seznanili z delom lokalnih energetskega agencij in primeri dosedanjih dobrih praks upravljanja z energijo. Izredno odmevna pa je bila konferenca Lokalna samooskrba: Uveljavitev načela kratkih verig v sistemu javnega naročanja hrane in živil v javnih zavodih, katere cilj je bil predstaviti možnosti naročanja oziroma vključevanja zdrave in lokalno pridelane hrane v javne zavode. Na njej so bile predstavljene najsodobnejše smernice, priporočila in dobre prakse s področja oskrbe javnih zavodov, različne možnosti dobave hrane in živil ter model medobčinskega sodelovanja na področju lokalne samooskrbe. Delavnice se je udeležilo več kot dvesto predstavnikov javnih zavodov ter drugih organizacij.

Poleg ankete in njene analize, omenjenih delavnic in študije »Medobčinsko sodelovanje in naloge na nadobčinski ravni« sta bila v okviru projekta pripravljena tudi model upravljanja neformalnega medobčinskega sodelovanja v Ljubljanski urbani regiji in model medobčinskega sodelovanja na področju oskrbe z lokalno pridelano hrano v Ljubljanski urbani regiji.

Besedilo: RRA LUR

Še en uspešen semester

Končno so prišli težko pričakovani počitniški dnevi, pa saj smo si jih tudi zaslužili! V tem šolskem letu smo se namreč tudi na treningih Sankukai karateja naučili ogromno novega: napredovali smo v znanju karateja, postali samozavestnejši, še bolj disciplinirani in srečni, da smo naredili nekaj dobrega zase.

Uspešen mae geri na izpitu za 6. kyu

Mladi karateisti in karateistke so imeli priložnost pokazati svoje znanje in napredek v nedeljo, 7. junija 2015. Telovadnico OŠ Vencija Perka v Domžalah so pričeli polniti že v jutranjih urah, s seboj pa so na tribune popeljali tudi svoje starše, babice, dedke, prijatelje ... Otroci so se najprej dodobra ogreli, sledil pa je skupen karatejski pozdrav. Najprej so se publiki s čudovitim nastopom predstavili naši najmlajši in seveda poželi glasen aplavz. Sledili so izpiti: po vrsti od najnižjega do najvišjega pasu. Pred izpitno komisijo so tako prvi pogumno stopili beli pasovi, med njimi pa so bili tudi borci in borke iz domačega kluba, KK Mengeš. Prvi beli pas, 8.

kyu, so si pridobili Brina Aleš, Jošt Batis, Lara Jamšek Puš, Matej Kolar, Ivana Lukan, Timotej Anton Radanović in Zoya Sicherl Škrjanc. Korak naprej so naredili tudi Samo Gorjup, Maja Levec Grajfoner, Krištof Oblak in Maruša Oblak, ki so napredovali v tretji beli pas, 6. kyu. Za belimi pa so prišli na vrsto še barvasti pasovi. Izpit za prvi rumeni vmesni pas, 5. kyu Ichihan, je uspešno opravila Hana Košenina. Prav tako uspešna je bila Lara Levec Grajfoner, ki si bo odslej lahko zavezala oranžni pas, saj si je pridobila 4. kyu. Izpit za višji pas pa je opravil tudi Miha Kolar, ki si je s svojim znanjem zaslužil prvi oranžni vmesni pas, 4. kyu Ichihan.

Izpiti so se tako končali, za mnoge uspešno, za nekatere pa malce manj. Pomembno je predvsem, da so otroci dali vse od sebe in da so bodo trudili še naprej, ne glede na to, ali so tokrat položili višji pas ali ne. Verjamemo, da bo vztrajnim borcem naslednjič uspelo, uspešnim dekletom in fantom pa iskreno čestitamo za zaslužene pasove.

Semester smo pripeljali do konca, karateisti pa se že veselimo poletnega oddiha v Umagu, kjer bo letos potekala 38. letna Sankukai karate šola. Ne dvomimo, da bomo tudi tokrat uživali v športno obarvanih počitnicah. Udeleženci že pakiramo kopalke, z ostalimi pa se srečamo zopet septembra.

Besedilo in foto: Saša Voler

Žan Podboršek bronast na jubilejnem 20. svetovnem pokalu WAKO Bestfighter

Slovenska kickboxing reprezentanca se je od 5. do 7. junija 2015 udeležila enega najmočnejših kickboxing turnirjev na svetu pod okriljem WAKO organizacije, kjer je letos nastopilo preko dva tisoč tekmovalcev.

Na podlagi nedavne osvojitve naslova državnega prvaka in številnih medalj z mednarodnih tekmovanj je bil v reprezentanco Slovenije povabljen tudi šestnajstletni Žan Podboršek, član športnega društva SONKAL iz Mengša, ki že deseto leto deluje pod okriljem trenerja Ivana Budimirja.

Žan se je že v svojem krstnem nastopu na tako velikih tekmovanjih uspel povzpeti na zmagovalni oder z osvojitvijo bronaste medalje in se tako na najboljši možen način zahvalil selektorju Bojanu Korošču ter trenerju Igorju Packu (pri katerem Žan dodatno trenira) za izkazano zaupanje. Postavil ju je pred neizogibno odločitev, da ga uvrstita na seznam izbrane vrste, ki bo konec avgusta nastopila na WAKO evropskem kickboxing prvenstvu v španskem San Sebastianu.

Žan se je že v svojem krstnem nastopu na tako velikih tekmovanjih uspel povzpeti na zmagovalni oder

Besedilo: Tina Strojan
Foto: Kickboxing zveza Slovenije (KBZS)

Nabiranje izkušenj proti Argentincem in prvoligašu iz Velenja

Prijateljska tekma z ekipo zamejskih Slovencev, ki živijo v Argentini – Zedinjena Slovenija, je potekala v deževnem in nič kaj prijaznem vremenu. Kljub težkim razmeram sta obe ekipi na igrišču prikazali dobro predstavo in zadovoljili mengeško publiko.

V prvem polčasu je ekipa domača ekipa povedla z rezultatom 1 : 0 (strelec Matic Janežič) in v nadaljevanju nanizala še nekaj lepih priložnosti za gol, ki pa jih napadalci niso znali izkoristiti. Slabo realizacijo pred golom nasprotnika so v svojo prid obrnili igralci ekipe Zedinjena Slovenija in proti koncu prvega dela tekme rezultat izenačili na 1 : 1. V drugem polčasu sta obe ekipi nadaljevali z dobro in na oko vsečno igro, a je z nekaj več športne sreče do vodstva zopet prišla domača ekipa (strelec Matic Janežič). Proti koncu tekme je argentinski selektor opravil nekaj menjav in dvignil tempo igre. Rezultat obleganja domačih vrat je bil izenačujoči zadetek in s tem zaslužen remi. Pomembno je izpostaviti dejstvo, da je tekma potekala v prijetnem in športnem vzdušju, kar so občutili tudi gledalci ob igrišču. Ante Bratić, trener domače ekipe, je bil po tekmi zadovoljen s prikazano igro in predvsem z borbenim pristopom vseh njegovih varovancev. Še zlasti to velja za mladince in še do včeraj kadete Gašperja Sadarja, Jureta Revna in Tima Šaljo, ki so zabeležili svoj krstni nastop med člani.

Hrvaški reprezentant zapečatil usodo Mengša

V sklopu priprav na novo nogometno sezono je v Mengšu gostovalo šestouvrščeno moštvo zadnjega prvenstva – Rudar Velenje. Četa gostujočega trenerja Jerneja Javornika, ki je na zelenico poslal najmočnejšo zasedbo z domačim moštvom, ni imela pretiranih težav in na koncu zanesljivo zmagala.

Obe tekmi sta bili nagrada za marljivo in požrtvovalno delo nogometašev skozi celotno sezono

V prvem delu igre je bil dobro razpoložen Mario Babić, ki je svoj uspešen nastop potrdil z dvema goloma, dvakrat pa je bil v vlogi podajalca. Mrežo je načel omenjeni nekdanji mladi reprezentant Hrvaške, ki je zadel v 9. in 11. minuti. V 26. minuti je Luka Prašnikar po podaji Dediča povišal prednost na 3 : 0. Pred koncem polčasa pa sta po podaji s kota z glavo zadela še Ivan Knezović in David Kašnik. Prednost bi lahko bila ob polčasu še višja, a se je domači vratar Luka Brumec izkazal z nekaj dobrimi posredovanji.

V drugem polčasu se je v 68. minuti po zmedi v kazenskem prostoru sam pred vrati znašel Semin Omerović, ki je premagal vratarja in povišal prednost na 6 : 0. Nekaj minut kasneje je z razdalje uspešno meril tudi Denis Grbič. Za končnih 8 : 0 pa je po podaji Rogiča zabil še Miha Irman.

Obe tekmi sta bili nagrada za marljivo in požrtvovalno delo nogometašev skozi celotno sezono, hkrati pa tudi priložnost za mlade mengeške igralce, da pokažejo svoje znanje proti ekipam, ki imajo mnogo višji rating v slovenskem prostoru. Po ljubljanski Olimpiji in velenjskem Rudarju se v klubu pripravljamo na novega zvenečega nasprotnika, ki bo pod Gobavico ponovno privabil zvesto in nogometa željno mengeško publiko.

Besedilo in foto: Boštjan Marinko

Presenetljiv zaključek

Konec šolskega leta je sovpadal tudi z zaključkom klubskega prvenstva NHK Mengeš. Resda sta bili prvi dve mesti oddani že pred samim turnirjem, zato pa je potekal hud boj za tretje mesto. Sprva je najbolje kazalo Domnu Resniku, ki bi z dobro igro zlahka ohranil točkovno prednost v skupnem seštevku.

Od leve proti desni: Bojan Bartulovič, Bernard Škrlep in Andrej Mehle

Toda drugi se s tem niso strinjali. Za prvi šok je poskrbel Miha Škrlep, ki je Domna izločil iz play offa. To je dalo zaleta predvsem Mateju Škrlepu, ki je na koncu celo zmagal, vseeno pa je to zadostovalo zgolj za končno četrto mesto. S končnim razpletom je bil najbolj zadovoljen Andrej Mehle. Tretje mesto na turnirju je pomenilo tudi končno tretje mesto. Na prvih dveh mestih pa sta ostala Bernard Škrlep in Bojan Bartulovič.

Besedilo in foto: Bernard Škrlep, predsednik NHK Mengeš

Končana sedma sezona lige v metanju podkev

Z velikim finalom in zaključnim turnirjem posameznikov je bil v Športnem parku Loka zaključek lige v metanju podkev. Letos je zaradi velikega števila ekip liga razdeljena v prvo in drugo. Ves jesenski in spomladanski del smo spremljali izredne tekme, tako v prvi kot tudi v drugi ligi. Po rednem delu je s sijajnim finišem osvojila prvo mesto ekipa Bife Juhant in si pred zaključnim turnirjem najboljših štirih ekip priigrala najboljše izhodišče. Vendar pa so na zaključnem turnirju morali priznati premoč ekipi Jakove Mete iz Trzina, ki je letos še tretjič zapored osvojila laskavi naslov prvaka lige in osvojila tudi prehodni pokal. Tako je drugo mesto pripadlo Bifeju Juhant in tretje ekipi z Vira, Finale baru.

Zmagovalna ekipa iz druge lige je postala ekipa Ježovc bara, pred ekipo Mengeške koč. Prvouvrščena ekipa druge lige se je uvrstila med prvoligaše, Mengeška koč pa se je pomerila v kvalifikacijah s predzadnjo ekipo iz prve lige Bernardi barom. Boljši so bili prvoligaši in si tako zagotovili obstanek v prvi ligi.

Dvakratna zmagovalka lige ekipa ŠD Loka je po obilo smole zasedla zadnje mesto in izpadla med drugoligaško elito.

Posebno priznanje za naj podkvaša v letu 2014-2015 sta prejela kar dva tekmovalca, in sicer Matjaž Pirnat iz Bifeja Juhant in Matjaž Brovč (Finale bar), ki sta imela točkovno in procentualno popolnoma enak izkupiček. Najboljši igralec druge lige pa je postal Andrej Rojko iz ekipe Ježovca.

Vsako leto se na zaključku sezone zberemo vsi igralci, ki sodelujemo v ligi. Letos je sodelovalo kar enainsedemdeset igralcev, ki so igrali po sistemu na izpadanje. Najboljši je bil igralec Ribič bara Sandi Ceglar, pred Miranom Kosirnikom in domačim matadorjem Marjanom Vrhovnikom. Vsi so dobili lepe pokale in medalje.

Vsem kapetanom ekip in tudi vsem tekmovalcem gre zahvala, da je liga postala tako odmevna in popularna. Posebej gre pohvaliti sponzorje ekip (to so praviloma lastniki lokalov, za katere moštva tekmujejo) za pogostitev gostujočih ekip ter zvestih navijačev.

Besedilo: Matjaž Anžlovar, vodja lige

Zmagoslavje najboljših ekip lige

Vrstni red ekip:

1. Jakova Meta
2. Bife Juhant
3. Finale bar
4. BK Mengeš
5. Sahara bar
6. Ribič bar
7. Bar Bernardi
8. ŠD Loka

Druga liga:

1. Ježovc bara
2. Mengeška koč
3. Förch Fartek Team
4. Cona – B
5. BK Duplica
6. Planinski dom Komenda

V Poreč in Umag za sprostitev

Kot je v našem klubu že v navadi, se po zaključku naporne tekmovalne sezone končno najde čas, ki ni namenjen zgolj nogometu. Tudi letos so se naši najmlajši »žogobrcarji« zbrali v Poreču, kjer jih je vse dni spremljalo lepo, sončno vreme, ki je kar klicalo v še ne pretirano ogreto morje. Animacijski program tabora je vključeval športne in ne športne aktivnosti, tako da sodelujočim resnično ni bilo dolgčas in so štirje dnevi minili kot bi mignil.

Že naslednji vikend se je selekcija U-11 (in mlajši) odzvala vabilu prijateljev iz Umaga (NK Petrovija) in se udeležila nogometnega vikenda v Umagu. Kljub temu, da je nogomet osnovno vodilo, ki nas združuje, pa je tokrat prevladovalo tudi kopanje, zabava ter sklepanje in utrjevanje novih (mednarodnih) prijateljstev.

Besedilo in foto: Boštjan Marinko

Udeleženci kampa Poreč 2015

SSK Mengeš znova vodi v pokalu Alpe-Adria

Mladi smučarski skakalci iz SSK Mengeš so na najboljši poti, da ubranijo lansko skupno zmago v alpsko-jadranski poletni turneji. Varovanci glavnega trenerja Aleša Selaka, ki mu v zadnjem pomagata državna reprezentanta Leon Šarc in Anže Lanišek, namreč po dveh od štirih postajah vodijo v skupni razvrstitvi tega tekmovanja.

Da so trdno odločeni ponoviti lanski podvig in spet visoko v zrak dvigniti zmagoviti pokal, so dali upi mengeškega kluba tekmeccem jasno vedeti že na uvodni prireditvi v Sebenjah pri Tržiču, kjer so sredi junija dosegli kar šest uvrstitev med najboljšo trojico. Na najvišjo stopnico zmagovalnega odra so se v konkurenci Avstrijcev, Italijanov in drugih Slovencev povzpeli Alen Pestotnik (letnik 2008), Nik Smerajc Bergant (2007) in Taj Ekart (2004), z drugim mestom se je izkazal Benjamin Bedrač (2006), ki je – mimogrede – med drugimi za seboj pustil tudi Beljačana Sandra Morgensterna, nečaka slovitega Thomasa Morgensterna, na tretji mesti pa sta se prebila Tit Božič (2007) in Igor Teodor Herbstritt (2005).

Alen Pestotnik je z vsemi tekmeci v svoji kategoriji opravil tudi teden dni pozneje v Celovcu, kjer sta se tik pod vrh zavihтела tretjevrščena Nik Smerajc Bergant in Taj Ekart. Omenjeni skakalci so prejšnji mesec blesteli tudi na pokalnih tekmah; tako je Alen Pestotnik na tradicionalni reviji skokov v Mostecu s prvim mestom napovedal zmagoviti junijski niz, Taj Ekart pa je bil tretji.

Mladi skakalci iz SSK Mengeš so na najboljši poti, da ubranijo lansko skupno zmago v alpsko-jadranski poletni turneji.

V glavni tekmi prireditve pod Rožnikom je Anže Lanišek skupaj s Čehinjo Zdeno Pešatovo preizkušnjo mešanih parov končal na četrtem mestu, Matjaž Pungertar pa je skupaj z Anjo Tepeš nesrečno izpadel v osmini finala.

Na pokalu Tržiča sta Nik Smerajc Bergant in Alen Pestotnik poskrbela celo za dvojno zmago SSK Mengeš, vso konkurencijo je preskočil tudi Benjamin Bedrač, medtem ko sta si Taj Ekart in Jure Močnik (do 14 let) priskakala drugo oziroma tretje mesto. Mladi varovanci Selaka so blesteli tudi na 40. mednarodnem tednu skokov v Kranju oziroma na Gorenji Savi, kjer je Alen Pestotnik znova okusil slast zmage, Benjamin Bedrač in Taj Ekart sta osvojila drugi mesti, na oder za najboljše pa sta stopila tudi tretjevrščena Jure Močnik in Anže Lanišek (med mladinci do 20 let). Medtem ko so se (naj)mlajši tekmovalci mengeškega kluba v začetku tega meseca odpravili na zaslužene počitnice (na skakalnice se bodo vrnil enkrat po 20. juliju), si je »žaba« z dobrimi nastopi na treningih prisluzil še nastop na tekmah za celinski pokal na 110-metrski napravi pod Šmarjetno goro. Matjažu Pungertarju, članu slovenske reprezentance A iz SSK Mengeš, je udeležbo na uvodni prireditvi sezone 2015/16 pod okriljem Mednarodne smučarske zveze (FIS) preprečil zvit gleženj, ki se je pridružil bolečinam v hrbtu, s katerimi se je sicer spopadal v drugi polovici minule zime.

Besedilo in foto: Miha Šimnovec

Gasilsko-športne igre v Topolah

Zadnji vikend pred šolskimi počitnicami, ko so bile vse dobre ocene že »pod streho«, smo na igrišču v Topolah organizirali družinski piknik in gasilsko-športne igre. Športno-sprostitvenega dogodka se je domislila skupinica najbolj pridnih članov v PGD Topole. Začeli smo s polno mero dobre volje in lepega sončnega vremena.

Gurmanski del gasilske ekipe je poskrbel za slastne dobrote z žara, pomočniki pa so pripravili priloge – vitaminsko solatko, pečeno zelenjavo in sadne sokove. Deležni smo bili tudi morskih dobrot, kar se za prvi poletni vikend tudi spodobi.

V petih skupinah so otroci tekmovali v petih disciplinah

Po prijetnem pikniku kosilu in sproščujočem klepetu smo za vitko linijo in zdravo telo pripravili zanimive gasilsko-športne igre.

Otroci so tekmovali v štirih skupinah in so se pomirili v štirih različnih disciplinah, kjer so izkazovali tako gasilske kot tudi športne atribute in znanja, odrasli pa smo se naključno razporedili v pet skupin in smo tekmovali v petih disciplinah. Ugotovili smo, da smo pozimi dobro vadili, ker smo se vsi po vrsti odlično izkazali.

Piknik in gasilsko športne igre smo zaključili s polnim trebuščkom, zvrhano mero dobre volje in ugotovitvijo, da takšna druženja manjkajo!

S gasilskim pozdravom Na pomoč pošiljamo dobro voljo tudi našim bralcem.

Besedilo in foto: Mateja Kržin

Sedmi vzpon na Mengeško kočo

Kolesarsko društvo Mengeš je v soboto, 6. junija, organiziralo sedmi kolesarski vzpon na Mengeško kočo.

Start je bil tako kot lansko leto v Loki, izpred Športnega parka, ob 10. uri. V zaprti vožnji smo se za spremljevalnim vozilom in motorji peljali do kamnitega mosta pred Osnovno šolo, kjer je bil leteči start. Od tu naprej se je naredila selekcija, saj je vsak vozil po svoji zmožnosti. Čeprav je dirka najkrajša v Sloveniji, je zelo zahtevna.

Skupno je startalo točno petdeset tekmovalk in tekmovalcev. Med tekmovalci sta bila tudi župan Občine Mengeš Franc Jerič in podžupan Bogo Ropotar. Župan je na koncu podelil medalje najboljšim trem v kategorijah.

Vzpon je najhitreje premagal Jani Prešeren, pri ženskah pa Katja Jeretina.

Pri ženskah je zopet zmagala Katja Jeretina

Na cilju je bilo vzdušje zelo pozitivno, vsi udeleženci so bili zelo zadovoljni in obljubili so, da se naslednje leto zopet vidimo. Za donatorstvo se najlepše zahvaljujemo Občini Mengeš, za nagrade pa Trgovini HA-NI ter motoristom AMD Mengeš za mobilno zaporo med samo dirko.

Besedilo in foto: Saša Jeretina, Kolesarsko društvo Mengeš

Turnir dvojic in rekordov

Vročne, sončne junijske sobote se nas je trideseterica zagnanih članov Teniškega kluba Mengeš zbrala pred brunarico našega kluba v pričakovanju novega turnirskega dne te pomladi, katerih jih je bilo letos že kar nekaj. Tokratni turnir pa je bil svojevrstna posebnost, saj je bil kot prvi turnir v zgodovini kluba, na katerem so bili pari fiksni. Organizatorja turnirja sta bila Jože Skok in Jaka Kruljec.

Petnajst parov, tekme z dolžino do devet dobljenih iger ter še ena nova posebnost, dvokrožni sistem tekmovanja, so napovedovali rekordno dolžino turnirja. Napoved se je izkazala za upravičeno, ko je igrišče zapustil zadnji igralec. Ura na mengeškem zvoniku je takrat namreč odbila deset zvečer. Turnir je tako trajal rekordnih trinajst ur. Skoraj neverjeten rekord pa sta dosegla tudi tretjevrščena Jaka Kruljec in Dennis Hurwits, saj sta na igrišču zdržala neverjetnih 117 gemov ter odigrala kar sedem tekem. Celodnevno tekmovanje je tako v poznih večernih urah na dan naplavilo štiri pare, ki so se med tekmovanjem najbolj izkazali ter so bili ob podelitvi tudi deležni posebnih počastitev. Na četrto mesto sta se uvrstila ljubitelj sladoleda Gašper Hren – Hrenček ter igralec s silovitim servisom Brane Sočak – Wawrinka. Odigrala sta pet dolgih tekem ter na koncu premoč priznala kondicijsko močnejšima Jaku Kruljcu in Dennisu Hurwitsu, ki sta na igrišču zdržala najdlje od vseh igralcev turnirja. Finale je bil delegiran s strani sodnice na sodniškem stolu, kar je bila na naših tekmovanjih novost. Njenemu očesu se ni izmahnila

nobena žogica ter tudi noben prestop ne. Finale je bil precej napet in predvsem zaradi odličnih predstav vseh štirih igralcev zelo gledljiv in na zelo visokem nivoju. Po težki borbi pa sta premoč nad drugo uvrščenima Boštjanom Jermanom – Jerryjem in Tomažem Zabretom – Hanzijem z 9 : 6 kronala eden najboljših (če ne celo najboljši) igralec kluba Aleš Šporn ter specialist za dvojice, Brane Košir. V tekmovanja sta ostala neporažena ter nanizala kar pet bolj ali manj suverenih zmag. Nagrade za prve tri so poklonili visoki funkcionarji kluba, organizatorja Jože Skok in Jaka Kruljec, ter predsednik Marjan Mušič.

Posebna zahvala gre tudi vsem trem natakarcam (Liza, Lena in Lucija), Andreju, ki je skrbel, da igralci čez dan niso bili lačni, in obema organizatorjema. Ob dobri glasbi, hrani, pijači, predvsem pa družbi in izrednemu vzdušju, kar je v našem klubu že stalnica, smo ob diskusijah in sklepnih mislih dneva s skupnimi močmi ugotovili, da je treba turnir obvezno ponoviti.

Besedilo in foto: Tim Janežič

Turnir je trajal rekordnih trinajst ur

Zaslужen počitek

Ogled bogate zbirke mašnih plaščev

V soboto, 6. junija 2015, smo se ministranti odpravili na izlet ob koncu šolskega leta. Kljub majhni udeležbi, bilo nas je devet, smo se dobre volje odpravili na potep. Naš prvi cilj je bil kraj Radmirje, kjer hranijo pravo zakladnico mašnih plaščev.

Tam nas je sprejela domačinka Tončka Brglez, ki nas je prijazno popeljala po razstavi. Videli smo lahko zelo bogato razstavo. Večina mašnih plaščev je bilo darovanih župniji Radmirje, ki je bil včasih zelo obiskan romarski kraj, romarji so se tja namreč hodili priporočat sv. Frančišku Ksaverju. Kot zanimivost: eden izmed mašnih plaščev je celo ročno delo same avstro-ogrske cesarice Marije Terezije, naredila pa ga je iz blaga, iz katerega je bila sešita njena poročna obleka! Po zelo zanimivi predstavitvi smo si ogledali še cerkev ter si izmenjali še nekaj besed z domačim župnikom, monsignorjem Jožefom Vratnarjem, ki je bil vesel obiska. Zatem smo se odpravili naprej, v Gornji Grad, kjer stoji največja katedrala na Slovenskem. V 12. stoletju je bil tam ustanovljen benediktinski samostan, v 15. stoletju pa je ob ustanovitvi katedrale v last dobila Ljubljanska škofija in jo uporabljala kot rezidenco. V 18. stoletju je bila cerkev prezidana in povečana na današnje velikost. V cerkvi je pokopanih tudi več ljubljanskih škofov. Cerkev smo si zaradi zasedenosti vodičev ogledali sami, nekaj nam je o njej po-

Skupinska pred največjo katedralo na Slovenskem

vedal Miha Furjan, naš najstarejši ministrant in navdušenec nad umetnostno zgodovino. Po ogledu pa smo se ustavili za že težko pričakovano malico, da smo si napolnili baterije za drugi del izleta – čakalo nas je namreč še kopanje v Termah Snovik, kar smo že težko čakali. Imeli smo tudi srečo, saj so ravno na dan našega izleta v Snoviku začeli sezono kopanja v zunanjem bazenu. Kaj hočeš lepšega! Domov smo prišli utrujeni in opečeni od sonca, a imeli smo se super. Na izletu smo zelo uživali, ni manjkalo smeha in dobre družbe. Tako smo ministranti na lep način sklenili veroučno leto.

Naj izkoristim to priložnost še za to, da povabim vse fante od sedmega leta starosti naprej, ki bi želeli stopiti v ministrantske vrste, da se nam septembra pridružite. Informacije bodo na voljo pravočasno.

Besedilo: Andrej Mehle
Foto: arhiv Mihe Furjana

Primožev večer v Loki, kot se šika

Ja, na Primoževem večeru v Loki je vedno prijetno, ko se zberemo pevci in ljubitelji lepega petja, da počastimo god sv. Primoža, ki praznuje 9. junija. Lepo vzdušje se je v petek, 12. junija, začelo že ob 18.30, ko so mengeške pritrkovalke začele vabiti k sv. maši. Te naše zveste pritrkovalke – Francka, Joži in Irena – so se pred dobrima dvema mesecema uvrstile na finalno srečanje vseslovenskih pritrkovalcev, ki bo konec avgusta na Mirnskem gradu.

Ob 19. uri se je nato v cerkvi, okrašeni s cvetjem iz domačih vrtov, začela sv. maša, ki jo je v čast loških zavetnikov Primoža in Felicijana in vseh pokojnih Ločanov daroval domači župnik Janez Avsenik, s kora pa ga je spremljala Pevska skupina Rž. Prireditev že enaindvajset let združuje in razveseljuje ne samo domačine, ampak tudi ljudi iz bližnje in daljne okolice. K temu prav gotovo največ prispevajo kakovostni

pevski zbori in glasbeniki, zagotovo pa tudi cerkvena sredi loškega polja in njena čudovita okolica. Letošnji večer, ki je bil domače obarvan, sta nam lepšala Pevska skupina Rž in kitarist Leon Cimerman. Program nastopajočih je bil namenjen slovenskim avtorjem in je dodobra razvnel polno cerkev zbranih, ki so navdušeno ploskali izjemnim izvedbam zbora in njegovih solistov ter kitaristu. Vsi zbori zadonite, Bom šel na planince, Mrzel veter tebe žene, Po jezeru, Roža na vrtu, Dekle, to mi povej, O ti preburna ženska stvar, Pohojena travca, Rož, Podjuna, Zila, Koroška, Ti puobč ja kna lumpelj in Oj, Loka mi draga so pesmi, ki so navduševale srca občinstva. Pa se ni vse končalo s podelitvijo rožic nastopajočim in voditeljici Maruši Loboda ob koncu uradnega dela, ampak sta se lepota petja in navdušenje prenesla iz božje hiše pod krošnje dreves, kjer smo ob dobrotah loških gospodinj in ubranem petju uživali še dolgo v noč.

Nepozabno, so za večer rekli vsi udeleženci

Besedilo in foto: Jože Brojan

Angelsko petje Angelčkov

Otroški pevski zbor Angelčki je v nedeljo, 14. junija 2015, v popoldanskih urah pripravil koncert v avli Župnijskega doma v Mengšu. Pri izboru pesmi so glavno besedo dobili pevci sami, ki so izbrali svoje najljubše pesmi iz repertoarja in jih razvrstili po prazničnem cerkvenem letu od adventa do Marijinih pesmi.

Pevski zbor dvajsetih otrok vodi Urška Bolta, ki jih spremlja tudi na klavirju, na kitari pa jih spremlja Matevž Bolta

Mnogi Angelčki so koncert poživili s solističnimi nastopi na glasbilih, ki jih igrajo, kot so klavir, kljunasta in prečna flauta, harmonika, citre, viola ali pa z najlepše zvenečim glasbilom, svojim glasom. Tako smo doživeli povezavo med nebesi in nami v najbolj univerzalnem od vseh umetnostnih jezikov, glasbi.

Pevski zbor deluje že zelo dolgo in v času svojega obstoja se je v njem zamenjalo že precej generacij mladih srčnih pevk in pevcev ter nekaj zborovodij in spremljevalcev na glasbilih. Pevski zbor dvajsetih otrok danes vodi Urška Bolta, ki jih spremlja tudi na klavirju, na kitari pa jih spremlja Matevž Bolta. Ves čas svojega obstoja je zbor s svojim čudovitim petjem sodeloval pri nedeljskem bogoslužju v cerkvi sv. Mihaela in pogosto v domu sv. Katarine, kjer je jesen življenja s cvetjem pesmi polepšal ostarelim. Kdorkoli doživi petje otroškega zbora Angelčki, potrdi, da je bila maša tisti dan še posebej lepa. Zbor pogosto sodeluje tudi na srečanjih župnijskih pevskih zborov Maj časti Marijo in ob drugih priložnostih.

Besedilo: Aleksandra Matan
Foto: Peter Škrlep

Uganka

Dolgo je skrit, včasih podnevi, včasih ponoči se pojavi, le nasmehek ga ozdravi.

(strah)

Besedilo in slika:
Monika Zabret

Folklorna skupina Svoboda na CIOFF festivalu v Indoneziji

Naša avantura se je začela z odhodom avtobusa iz Mengša v sredo, 3. junija 2015 popoldan, in takoj smo se prepustili veselemu razpoloženju. Razen nekaj desetminutnih zastojev smo kmalu prispeli do letališča v Benetkah ter imeli miren let do Abu Dabija in nato do Jakarte, kjer smo na letališču prebedeli še drugo noč zapored.

Naša končna destinacija je bilo obmorsko mesto Balikpapan na otoku Borneo (Kutai), kjer nas je na letališču sprejela naša štiričlanska ekipa – dva vodiča in dva pomočnika z velikim transparentom »Welcome Slovenia«. Že prvi stik z domačini je bil nekaj posebnega – iskreno veselje, prisrčnost, hvaležnost, da smo vsi skupaj del velikega dogodka, in gostoljubnost z zagotovilom, da bo za nas res odlično poskrbljeno.

Kako je potekal festival?

Festival se je začel s povorko po glavni ulici ob reki Mahakam, kjer se na glavnem trgu pred palačo sultana vsaka skupina

predstavi s kratkim programom. Domačini ob ulici, nevsiljivo in prijazno vsakič znova prosijo za »One foto please«.

Naslednji dan je bila uradna slovesna otvoritev festivala na mestnem stadionu. Razporedili so nas v vrsto, ki se je v sprejedu pomikala proti stadionu, v ospredju je bila zastava in potem udeleženci v nacionalnih oblačilih – kot na olimpijskih igrah. Vsaka skupina je pred častno tribuno izvedla triminutni program; mi smo bili hitro na vrsti in poželi bučen aplavz. Po predstavitvi vseh skupin, uradnih govorih in prižiganju ognja je sledil veliki finale: zaključna predstava – plesna atrakcija s preko 300 plesalci na zelenici

stadiona. Res predstava na nivoju – paša za oči in dušo, ob spremljavi velikega orkestra v živo. Odlična koreografija, vse je bilo tudi zelo natančno in perfektno izvedeno. Lepo!

Naslednje dni so si vsak večer ob 20 uri sledili festivalski nastopi na različnih odrih po mestu – vsak dan drugje, enkrat pa se je vsaka skupina predstavila tudi na uličnem prizorišču, t.i. street performancu, ki se je odvijal v popoldanskem času. Mi smo bili na vrsti četrty dan festivala, skupaj z nami pa še Madžari, Rusi in ena od lokalnih skupin. Že med nastopom madžarske skupine je bilo videti, da se nam približuje tropska nevihta. Vreme je zdržalo točno do polovice našega nastopa, ko se je vtilo. Uspelo se nam je le še zateči v šotor. Ampak, nismo se pustili zmeti: muzika je igrala naprej, tako da se je pesem in glasba nadaljevala pod šotorom in potem še naprej na avtobusu ter v avli hotela. Tako je, ko dobijo Slovenci zagon!

Kaj se še pomembnega dogaja ob festivalskih nastopih?

Poleg nastopov festival spremljajo tudi različni sprejemi pri najvišjih predstavniških lokalne oblasti, pri sultanu in vodstvu

Srečno pot!

Skupaj z domačini po povorki

Posadili smo vsak svoje drevo

Ekipa naših vodičev in spremljevalcev – Wahyu, Munadir (Miha), Eko in Fridho

Festivalski nastop na enem od mestnih odrov

indonezijske izpostave CIOFF-a. Vse je natančno organizirano, ima točno določen namen ali pa je del starodavne tradicije.

Ceremonijal Bepelas je v preteklosti pomenil čaščenje sultanove duše in telesa od prstov na nogah do glave, ki mu je dajala moč za vladanje in prevzemanje najodgovornejših nalog. Zanj je značilen ples moških sorodnikov sultana, veliko čast pa izkažejo gostujočim skupinam in v ritual povabijo vodjo skupine. Ceremonial se zaključuje s salvami, ki so nas dodobra prestrašile, in poklonom sultanu, kjer smo se morali vsi po posebnem protokolu na kolenih pokloniti njegovemu veličanstvu.

En dan v času festivala je bil prost in namenjen skupnemu izletu na rečni otok Kumala, kjer je prav vsak udeleženec festivala posadil svoje drevo. Tako imamo tudi Slovenci tam sedaj posajenih osemnajst dreves in nikoli ne veš, ali bomo lahko kdaj preverili, kako rastejo ... Drugi del dneva je bil namenjen tekmovanju držav udeleženk v tradicionalnih igrah – hoji s hoduljami, tekmovanju v potiskanju bambusovega kola, streljanju s pihalniki v tarčo in tekmi četvork z nekakšnimi smučmi – deskami z vpetimi jermeni.

Najbolj pa nam bo v spominu ostal ceremonijal Belimbur, kjer se po posebnem obredu, ko sultan polije najbližje s sveto

vodo, začne vesplošno polivanje zbrane množice. Dovoljeni so vsi rekviziti in vodni viri – plastenke, vedra, vodne pištrole, skratka vse, kar pride v roke in drži vodo. Celovodni topovi iz oklepnikov se ta dan uporabijo v miroljubne namene. Seveda smo bili predhodno opozorjeni na vodno prho in s sabo nismo nosili občutljive tehnike in stvari, ki se ne smejo zmočiti.

In kako ste se udeleženci spoznavali in družili med sabo?

V ta namen so bili vsak večer organizirani t.i. Country Nights, kjer se je vsaka država udeleženka predstavila s svojimi plesnimi točkami, učenjem plesov, kulinariko in zabavo za vse. Zanimivo je bilo plesati havajski hula ples, trebušne turške plese, madžarski čardaš, ruski kazačok, prav tako pa ni manjkalo smeha ob po(ne)srečenih poskusih naših fantovskih preskokov, še posebej zanimiv jim je bil »beksl«, saj se od metle kar niso hoteli posloviti.

Na ta način smo se spoznali s folklornimi prvini in predstavitev kulture Egipta, Turčije, Rusije, Latvije, Estonije, Poljske, Nemčije, Madžarske, Italije, ZDA – Havaji, Južne Koreje, Malezije in Indonezije. Lepa dežela, čudoviti ljudje, zanimive folklorne skupine iz vseh koncev sveta in izvrstna organizacija domačinov z dobro predstavljenimi običaji so se stkali v

nepozabno zgodbo, ki smo jo imeli čast soustvarjati.

Ponosni na nastop in predstavitev

Za naš kraj je velika čast, da se folklorna skupina lahko predstavi na takem festivalu. Vsem donatorjem, Občini Mengeš in Zvezi kulturnih društev Občine Mengeš se iskreno zahvaljujemo za vso podporo in pomoč pri izvedbi tega projekta. »Na pot smo šli dobro plesno in pevsko pripravljene, s programom gorenjskih plesov, s katerim smo gledalce kot ostale gostujoče skupine s kvalitetno izvedbo navduševali ob vsakem našem nastopu. Imeli smo tudi izredno glasbeno spremljavo – Klemena in Roka Stoparja ter »sposojenega« klarinetista Dimitrija Ledererja. Bili smo odlična ekipa, vidi se, da imamo že nekaj kilometrine za seboj, ko je bilo potrebno, smo nastope in sprejeme profesionalno odigrali, znali pa smo se tudi veliko in dobro zabavati pozno v noč. Klima v skupini je bila ves čas odlična in že sedaj ne manjka idej, v kateri konec sveta bomo naslednjič šli kot ambasadorji Slovenije predstavljati slovenske ljudske plesne in pesmi,« povzame dogodek vodja odprave, Edo Reven.

Besedilo: Boštjan Svete
za FS Svoboda Mengeš
Foto: Zoran Jagodič

Sprejem in izmenjava daril pri regentki province Kutai Kartanegara - ga. Rita Widayarsi

Sprejem pri sultanu

Trobenta povezala švicarski Wikon in Mengeš

V drugi polovici junija je godba iz švicarske vasi Wikon na povabilo nekdanjega člana Rudija Pirnata, ki je dolga leta živel in delal v Švici, nastopila tudi pri nas. Nastop je povezal švicarski Wikon in Mengeš, saj je pri tej godbi nekaj časa igral tudi Franc Kompare, zdaj član mengeške veteranske godbe.

»Pred leti me je moj prijatelj Rudi Pirnat, ki igra pozavno v godbi iz švicarske vasi Wikon, povabil k sodelovanju,« pravi Franc Kompare. »Leta 2008 so v Wispu pripravili festival švicarske glasbe in ker niso imeli trobentača, me je Pirnat vprašal, če bi lahko pomagal pri godbi. Kakšna dva meseca sem hodil na vaje, ker sem bil takrat v Švici. Na festivalu, na katerem je sodelovalo 52 godb, smo imeli velik uspeh. Godbe so nastopale pred vsako gostilno in restavracijo v vasi, vse skupaj pa je trajalo od 12. do 21. ure. V ta kraj prihajajo turisti iz celega sveta, festival pa ima dolgo tradicijo. Kar nekaj časa sem pomagal pri tej godbi, dobil sem celo svojo uniformo.«

Ko je Kompare pred tremi leti za stalno odšel iz Švice, so se poslovili, z upanjem, da se bodo še kdaj srečali. »Po nekaj letih se je Rudi Pirnat, ki zdaj po mnogih letih dela in življenja v Švici živi z ženo Metko v Ankaranu, odločil, da to godbo povabi v Slovenijo,« pripoveduje mengeški trobentač. »Večina godbenikov še ni bila v Sloveniji, zato se je Rudi odločil, da jim pokaže našo obalo in naše kraje. Člani godbe iz Wikona so tako 16. junija prispeli v Ankaran, kjer so jih lepo sprejeli. Nato so naslednji dan obiskali Postojnsko jamo, želeli pa so si ogledati še našo lepo Ljubljano. Z ženo Esther sva se odločila, da jih z ladjo popeljemo po Ljubljani. V soboto popoldan so se z avtobusom pripeljali na Livado, kjer so se vkrcali na ladjo in se podali do Tromostovja. Med drugim so si ogledali še Ljubljanski grad in staro Ljubljano.«

Kot član mengeške veteranske godbe, ki je pred kratkim praznovala 15-letnico delovanja, je Franc Kompare prišel na za-

misel, da bi jubilej godbe okronali z nastopom, predvsem pa s presenečenjem, ki so ga pripravili gostom iz Švice. »Ko so se vrnil v gostilno na Livadi, kjer so imeli večerjo, smo jih presenetili z našim nastopom,« je še povedal Kompare. »Ko so sedeli in čakali, smo prišli izza vogala gostilne in seveda zaigrali. Tako so bili presenečeni, da so vsi vstali, ploskali in jokali. Kaj takega še nismo doživeli. Prepričani so bili, da je bilo z ogledom Ljubljane konec njihovega kratkega obiska v Sloveniji. Program je vodila moja žena Esther Kompare, ki je povedala nekaj zanimivosti o glasbi in o Mengešu, med drugim o EGS, evropskem glasbenem središču, ko smo že leta 1986 zakopali kamen, ki označuje to središče, pa o tem, da ima Mengeš enajst pevskih zborov in devet akademsko izobraženih glasbenikov, ki so med drugim študirali v tujini in so nekateri med njimi svetovno znani, da o številnih izdelovalcih glasbil niti ne govorimo. Nastopil je tudi naš kvintet, sestavljen iz članov mengeške veteranske godbe. Gostom iz Švice smo pripravili tudi manjša darila, nato pa so se vrnil v Ankaran oziroma v Koper, kjer so prenočevali. Naslednji dan so se z avtobusom odpeljali proti Švici. Ob vrnitvi domov so se spet oglasili in se še enkrat zahvalili za vse, kar smo jim pripravili med njihovim kratkim bivanjem pri nas, da so spoznali enkratne kraje, ki so najlepši v tem delu Evrope. Potrdili so še, da bo prihodnje leto kar nekaj družin prispelo na dopust v Slovenijo. Prav tako smo z veseljem sprejeli povabilo, da bomo tudi člani mengeške veteranske godbe lahko nastopili v Švici.«

Besedilo in foto: Primož Hieng

Franc Kompare (levo) in Rudi Pirnat

Program je vodila Esther Kompare, v ozadju Hervin Jakončič

Gledališka predstava Sobotni klub OŠ

Stoletja zgodovine nas učijo, da so bile odrske deske v preteklosti večinoma rezervirane za moške igralce, ki so igrali vse like. Mladinska dramska skupina Zorana, ki deluje pod okriljem Društva AIA Mladinskega centra Mengeš, pa dokazuje, da se zgodovina spreminja. Oder Kulturnega doma v Mengšu je 6. junija 2015 zavzela skupina deklet, ki je občinstvu premierno predstavila predstavo Sobotni klub OŠ. Igra je priredba ameriškega scenarija za film *The Breakfast Club*, ki ga je napisal John Hughes.

Dramska predstava se dotakne problemov, s katerimi se srečujejo otroci in mladi. Težave v šoli, težave s prijatelji, medsebojni odnosi, prva ljubezen in težave doma. Interpretacija scenarija mladih igralk je bila povsem samosvoja. Težavne tematike smo se lotili na bolj hudomušen način in tako občinstvo v dvorani kar nekajkrat nasmejali.

Če se oprem na komentarje odraslih gledalcev po predstavi, si upam trditi, da so vseeno lahko videli in doživeli pomembnost in globino sporočila, ki smo ga s predstavo želeli posredovati.

Je bila predstava dobra ali slaba, kot režiserka zelo težko objektivno povem ali sodim. Igralke so me močno navdušile, tako s svojo željo po učenju na vajah kot z zbranostjo in vloženo energijo na sami predstavi. Več kot pol leta smo se redno srečevale in preko igre odkrivalle prvine dobrega igralca. Učile smo se tako improvizacije kot igranja po scenariju, vse

priprave pa so težile k čim boljši izpeljavi končne predstave. Velikokrat smo se ob tem zabavale, še večkrat smo trdo delale. Nedvomno pa smo uživale, ko smo na koncu stale na pravem odru profesionalnega gledališča.

Besedilo in foto: Suzana Kokalj, režiserka

Polke in valčki mengeških Kerlcev

Ob dnevu državnosti je bilo na Bregu ob Savi, natančneje pred Kavarno in slaščičarno Lunca, zelo pestro in obarvano z najboljšo slovensko domačo narodno-zabavno glasbo. Prelep sončni četrtek so dan z najlepšimi polkami in valčki popestrili člani ansambla Kerlci, ki prihajajo iz Mengša, Evropskega glasbenega središča.

Zasedbo, ki deluje že dobro leto in pol, sestavljajo na trobenti Matija Škrlep, na klarinetu Urška Zupan, moški vokal ansamblu prispeva Marko Jenko, ženski vokal Manca Kavčič, virtuoz na harmoniki je Matej Zupan, na baritonu in bas kitari Tomaž Škrlep in na kitari Žiga Pogačar. Nastop, ki ga je povezoval in organiziral Aljaž Oberkrainer v sodelovanju s Kavarno in slaščičarno Lunca, je v goste povabil še letošnjega gorenjskega prvaka na diatonični harmoniki – Primoža Gnidovca. V sklopu prireditve je potekala tudi promocija, predstavitev in preizkušnja harmonik Zupan, ki prihodnje leto praznuje 65-letnico delovanja. Petkov večer je bil za Kerlce prav tako nepozaben, saj so nastopali v Begunjah na Gorenjskem, natančneje »Pri Jožovcu« med odmorom Gorenjskega kvinteta. Kot pravijo, jih v prihodnjih dneh čaka še kar nekaj nastopov, a bo tudi čas, ko vas bodo razveselili s kakšno lastno skladbo.

Besedilo in foto: Aljaž Miklavčič

Letni koncert MePZ Svoboda Mengeš

Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš se je 18. junija 2015 v dvorani Kulturnega doma predstavil na letnem koncertu z novim programom in novim zborovodjem. Od lanskega septembra jih na njihovo zadovoljstvo vodi mladi zborovodja Iztok Kocen, diplomant glasbene pedagogike na Ljubljanski akademiji za glasbo, zdaj pa redni študent podiplomskega študija na oddelku za kompozicijo in glasbeno teorijo. Z mladostno energijo in željo po napredovanju zbor ustvarja novo pevsko obdobje.

V goste so povabili otroško in mladinsko folklorno skupino Mengeš, ki so zaplesali dva plesa

Koncert, ki so ga poimenovali Nocoj se mi je sanjalo, so prepletali s pesmijo in plesom. V goste so povabili otroško in mladinsko folklorno skupino Mengeš, ki so zaplesali dva plesa: Ko šuštar pride v vas in splet plesov iz Bele Krajine.

Po aplavzu sodeč, je bil koncert obiskovalcem všeč, zagotovo pa je bil del aplavza namenjen tudi novi podobi zbora. Izpolnile so se jim namreč večletne sanje o novih oblačilih. Pevci so hvaležni Občini Mengeš in Zvezi kulturnih društev

Občine Mengeš, da so jim pomagali pri uresničitvi njihovih sanj.

Niso pa se pozabili zahvaliti tudi vsem donatorjem za pomoč pri izvedbi koncerta.

Na koncu so se na odru zbrali pevci in plesalci in zapeli skupno pesem iz filma Čisto pravi gusar, Pustite nam ta svet, ki jo je za zbor priredil zborovodja Iztok Kocen.

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Na Prazniku glasbe v Ljubljani

V enem samem dnevu se je na dvanajstih prizoriščih zvrstilo več kot šestdeset skupin. Če ste ljubitelj klasike, jazza, bluesa, rocka, kantavtorstva, šansonov ali pevskih zborov, se je 21. junija v Ljubljani za vsak okus našlo nekaj.

Med nastopajočimi je bil tudi MePZ Svoboda Mengeš

Praznik glasbe je v središče prestolnice privabil privrženca določenih glasbenih zvrsti ter popestril dan mimoidočim, so poročali na 24 ur. In med nastopajočimi je bil tudi MePZ Svoboda Mengeš.

Predstavili so se z lahkotnejšim programom, kot se za praznik glasbe spodobi. Za konec so se s čudovito leseno barko zapeljali po Ljubljanici, kjer so prav sproščeno zapeli številne ljudske pesmi in s tem popestrili popoldan obiskovalcem ljubljanskih lokalov ob reki.

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Enajsti rojstni dan baletne šole Balerina

Bera pokalov priznanj in diplom se je v letu, ki je za nami, močno povečala in nekaj jih bodo dekleta zagotovo osvojila tudi med časom počitnic, saj so dekleta, ki plešejo klasičen balet, ki je osnova, ter modern balet, pridobila tako na znanju kakor centimetrih, v kar smo se lahko prepričali na zaključnem nastopu v Mengšu.

In ko takole po letu dni pogledaš balerine, se malce čudiš in ugotavljaš, katera je tale in ona tam, a na koncu le spoznaš, da je leto naokoli. In smo začeli z najmlajšimi, najprikupnejšimi, najbolj simpatičnimi, a z – za nas laike – zahtevno koreografijo. Ja, tudi na prstke nog se je bilo potrebno postaviti in plesati, kar ni mačji kašelj. Nato so sledile starejše skupine in posamezni nastopi parov, ki so in še dosegajo odlične uvstitve na tekmovanjih. Tako smo si ogledali ples Nastje Aleš in Nike Korbun, Taje Kariž, ki je zaplesala tako z Ano Ogrinc kakor Mašo Volčina, Pie Pavlič in Lavre Vlahovič

ter tria plesalk Jerce Šuštar, Petre Banko in Lare Šinkovec. Ogledali smo si tudi posamezne nastope kandidatk za najvišja odličja na letošnjem državnem prvenstvu: Sare Pirnat, Jerce Šuštar, Lare Šinko in Petre Banko. Svoje plesno znanje je pokazala tudi mladinska formacija in tako smo se sprehodili čez marljivo delo trenerk in plesalk preko celega leta. A čisto za konec so nas balerine presenetile še z odlično koreografijo, ki nas je popeljala v pravljичni svet baleta.

Besedilo in foto: DJD

Nastop v Domu počitka

Pred letnim koncertom je MePZ Svoboda Mengeš z izbranim programom 10. junija nastopil tudi v Domu počitka Mengeš.

Radi se odzovejo povabilu, kajti oskrbovanci in osebje doma jih vedno prijateljsko sprejmejo in vedno radi prisluhnejo njihovem petju.

Pevci so pozdravili Justo Koželj, ki je v zboru pela 40 let, sedaj pa je tudi sama oskrbovanka doma. Nekdanji sopevki so namenili pesem »Oj, Triglav, moj dom«.

Besedilo in foto: Olga Pavlin

Oskrbovanci in osebje doma vedno radi prisluhnejo njihovem ubranemu petju

Tretja slikarsko-fotografska delavnica na Veliki planini

Pomladansko vetrovno, a lepo sončno vreme je od 12. do 14. junija dajalo navdih članom Likovnega društva Mengeš za poglobljeno delo v naročju gora.

Tri dni so se posvetili v prvi vrsti slikanju, pa tudi iskanju motivov s fotografskim objektivom, po širši planoti Velike planine. Pod mentorstvom slikarja Lojzeta Kalinška so sodelovali štiri člani likovnega društva: Leonida Goropevšek, Ina Malus, Boris Pospihalj in Binca Lomšek, dokončanih pa je bilo veliko slikarskih platen, še več pa ujetih pogledov skozi objektivne.

Besedilo in foto: Binca Lomšek

Narava navdihne prav vsakega umetnika

Zlata paleta Slovenije – Moderno slikarstvo 2015

Tematska razstava Zlata paleta Slovenije – Moderno slikarstvo 2015 je bila odprta od 29. maja do 20. junija, v Delavskem domu v Trbovljah – stara galerija. Tematika, ki se ponavlja v tem letu v vseh likovnih stilih, je bila žival, tihožitje in nočne sanje.

Na razstavo se je uvrstilo 51 razstavljalcev iz sedemnajstih likovnih društev Slovenije. Stil slikanja je to leto omogočal širše pristope v izdelavi slik, od čiste abstrakcije se je pomaknil k približku osebnega izražanja, v sodobnih materialih, ki so imeli le dimenzionalno omejitve.

Po oceni mag. Saše Bezjak, akademske slikarke, so izbrana dela za razstavo »živa, drugačna in dokazujejo, da je mogoče narediti nekaj novega.«

Na razstavo se je iz Likovnega društva Mengeš uvrstila tudi Leonida Goropevšek, ki je za svojo sliko Sanje prejela priznanje ZPS za Moderno slikarstvo 2015.

Besedilo: Barbara Rabič

Foto: Leonida Goropevšek

Zlata paleta Slovenije fotografija in kiparstvo

V Jakijevi hiši – Galerija Nazarje je bila 19. junija 2015 otvoritev razstave Zlate palete Slovenije – fotografija in kiparstvo, ki sta jo priredila Zveza likovnih društev Slovenije in Kulturno društvo Nazarje, KD likovnih ustvarjalcev Zgornje Savinjske doline GAL Rečica ob Savinji. Po izboru se je na razstavo uvrstilo štiriindvajset fotografij in deset kiparskih del.

Kljub velikemu številu prispelih del so na razstavo uvrščene tudi tri fotografije članic Likovnega društva Mengeš. Priznanja Zlate palete Slovenije sta prejeli Irena Gorenc in Leonida Goropevšek, certifikat kakovosti za fotografijo »Kje si, zombi?« pa Binca Lomšek. V kategoriji kiparstva je priznanje ZPS prejela Majda Gartner.

Besedilo in foto: Barbara Rabič

Sprehod ob Pšati – galerija na prostem

V organizaciji Likovnega društva Mengeš se je tradicionalnega srečanja – galerije na prostem Sprehod ob Pšati v soboto, 20. junija 2015, udeležilo kar dvaindvajset slikarjev, članov Likovnega društva Mengeš in gostov.

V Staretovem drevoredu Športnega parka Mengeš so postavili svoja stojala in razstavili kar štiriinosemdeset slik. Sprehajalci oziroma obiskovalci so občudovali razstavljena dela in tudi slikarje pri delu. Kljub deževju v zadnjih dneh je bilo dopoldne vreme prizanesljivo, saj je skozi lipove veje posijalo celo sonce, a je kmalu popoldne pričelo deževati. Sprehod ob Pšati bo Likovno društvo Mengeš ponovilo v septembru na Mihaelovem sejmu.

Besedilo in foto: Binca Lomšek

Uspeh plesalcev iz Mengša na državnem prvenstvu

V Medvodah je od 20. do 28. junija potekalo državno prvenstvo Plesne zveze Slovenije. Nastopilo je več kot dva tisoč petsto tekmovalcev iz sedemdesetih različnih plesnih klubov. Med njimi tudi Plesni klub Miki iz Domžal z dolgoletno tradicijo, v katerem pleše devet Mengšanov.

Državne prvakinja

Otroška in članska formacija

V zvrsti modernih tekmovalnih plesov (MTP), ki zajema hip hop, show dance, step, jazz balet, electric boogie, disco dance ... je PK Miki v samem slovenskem vrhu. Tudi letos je klub nastopal odlično, saj je osvojil sedem naslovov državnih prvakov, sedem drugih in štiri tretja mesta. Med dobitniki medalj so bili tudi Mengšani:

Tanja Vdovč, 1. mesto street dance show člani 2 (trenerja Andraž Mrak in Anja Jurič), uvrstitev na svetovno prvenstvo Nika Čadež in Samo Kunej, 2. mesto otroška street dance show formacija (trenerja Andraž Mrak in Anja Jurič), uvrstitev na svetovno prvenstvo.

Maruša Gale, Zoi Mav in Pia Lukač, 2. mesto mladinska show dance formacija; Maruša je na omenjeni tekmi dosegla tudi 2. mesto z mladinsko show dance malo skupino, (trenerki Lucija Velkavrh in Maja Sonc), uvrstitev na evropsko in svetovno prvenstvo.

Maja in Nina Tuma ter Katja Reven, 3. mesto mladinska street dance formacija (trenerja Andraž Mrak in Anja Jurič), uvrstitev na svetovno prvenstvo.

Lara Pak, 6. mesto hip hop solistke in Aneja Kompare, 11. mesto hip hop formacije.

Čestitke vsem plesalcem in trenerjem, še posebej uvrščenim na mednarodna tekmovanja, ki bodo kot člani državne reprezentance zastopali Slovenijo na evropskem ali svetovnem prvenstvu.

Besedilo in foto: Mojca Likar

Mladinska street show formacija. Foto: PK Miki

Med nastopom

Ob stoletnici rojstva Ide Trobec

Letos mineva sto let od rojstva Ide Trobec, dolgoletne učiteljice na mengeški osnovni šoli. V spominu starejših generacij je ostala kot učiteljica, predana pedagoškemu delu, zahtevna, dosledna ter trdnega prepričanja, da je znanje temeljna vrednota, ki pripada vsakemu človeku. Le z znanjem je lahko uspešen v življenju, zanj pa se morata truditi oba – učitelj in učenec.

Portretna fotografija Ide Trobec, 1979. (Zasebna zbirka Marjana Trobca)

Delo učitelja oziroma učiteljice, kot ga je razumela in vse življenje izvajala gospa Ida, se lepo ujema z oznako prosvetni delavec. Tako se je včasih reklo učiteljem, še zlasti tistim, ki so službovali v vaškem okolju. Njihove naloge so bile pojmovane široko, določale pa so jih konkretne razmere. Poučevanje otrok je bila resda temeljna naloga. Običajno se je izvajalo v skromnih razmerah, ki si jih danes skoraj ni mogoče predstavljati. Včasih je bilo treba posredovati osnovno ali dodatno znanje tudi staršem, skoraj obvezno pa je bilo tudi javno delovanje v raznih društvih. Režiranje iger, vodenje

pevskih zborov, organiziranje raznih prireditelj in še kaj so bile »funkcije«, ki so učiteljem pripadale samoumevno. Brez vsakršnega plačila, seveda. Zraven vsega tega je bilo treba skrbeti še za svojo družino.

Nadaljevala družinsko tradicijo

Gospa Ida Trobec, takrat še devetnajstletna Ida Lomšek, je postala učiteljica davnega leta 1934. Da bo opravljala ta poklic, je bilo nekako samoumevno. Učiteljica sta bila že njen oče in stari oče. Za učiteljico se je šolala v Mariboru, med šolanjem pa je bivala v internatu. »Če bi

se morala še enkrat odločiti, bi se spet odločila za ta poklic,« je rada povedala. Z zaključkom šolanja se je začelo razgibano življenje. Z dekretom je bila vsako leto nameščena v drug kraj, za nekatere prej še vedela ni. Trije kraji pa imajo v njenem življenju posebno mesto: Črni Vrh nad Polhovim Gradcem, rojstna vas Cerklje ob idilični reki Krki in Mengeš. Črni Vrh je ena od začetnih postaj njene pedagoške kariere. Poleg tega, da je bila v ta kraj »dekretirana« dvakrat, je tu spoznala svojega moža, s katerim se je leta 1940 poročila. Iz sosednje vasi je bil doma, sodeloval pa je pri igri, ki jo je režirala Ida. V črnovrških šolskih dokumentih je tudi zapisano, da je bila »Ida Lomšek prva diplomirana učiteljica« v tem kraju. Do takrat so namreč od leta 1897 otroke poučevali le župniki, kolikor so pač utegnili. Ko je v kraj leta 1936 prišla gospa Ida, je bilo vseh otrok 141, razdeljeni so bili v tri oddelke, pouk pa je potekal le v enem prostoru v mežnariji. Dva oddelka je poučevala Ida, enega župnik. Leta 1937 so pričeli graditi novo šolo, dokončali pa že leto pozneje. Pozneje se je rada pošalila, da je bila stara komaj triindvajset let, ko je že 'zgradila' šolo.

Težka vojna leta

Leto 1941 je – kot mnogim drugim – zaznamovalo tudi Idino življenje. Službo je dobila v svojem rojstnem kraju v Cerkljah ob Krki, mož pa v Krškem. Vendar sta se morala že po mesecu dni umakniti iz tega kraja, kajti nemški okupator je začel z izseljevanjem. Pobegnila sta na italijansko okupacijsko območje, nato pa nazaj v bližino Polhovega Gradca. Oba sta bila brez službe. Jeseni leta 1942 se je zgodilo najhujše: Italijani so moža kot pripadnika partizanskega gibanja ustrelili. Kaj sedaj? Ida se je z majhnima otrokoma – starejši je bil star dobri dve leti, mlajši pa eno – umaknila k očetu v Ljubljano, kjer je ostala do konca vojne.

Leto 1945, osvoboditev, začetek novega življenja. Tudi za Ido Trobec. Skrb za sinčka Marjana in Miklavža je bila sedaj

Ida Trobec s 4.b razredom, 1965 (Zasebna zbirka M. Trobca)

Ida Lomšek,
prva diplomirana učiteljica

Ida Trobec (Lomšek), verjetno leta 1937. (Iz brošure »101 leto šolstva na Črnem Vrhu«.)

v celoti na njenih ramenih. Nov čas je v porušeni domovini od učiteljev – prosvetnih delavcev – veliko zahteval: posredovati znanje in prevzemati naloge v javnem in kulturnem življenju. V Trzinu je v kmečki hiši – šola še ni bila urejena – učila otroke ter vodila šolski zbor, prevzela pa je tudi skrb za vaški moški in ženski zbor. Po dveh letih je s podobnim delom vse do upokojitve nadaljevala v Mengšu.

V Mengšu zelo aktivna

Mengeš je gotovo najpomembnejša postaja v življenju gospe Ide. »V Mengšu se je moje življenjsko popotovanje končalo,« mi je dejala pred dvajsetimi leti. Tu si je zgradila dom ter skrbno bdela nad odraščanjem svojih sinov in bila srečna, ko sta si ustvarila družini. »Mami ni bilo lahko, ko je morala sama skrbeti, da sva imela z bratom normalno otroštvo,« se spominja sin Marjan. »Pomanjkanja res nismo trpeli, vendar pa je morala vse skrbno načrtovati. Njena vzgoja je bila stroga, vztrajala je, da sva bila odgovorna. Poleg redne službe v šoli je delala še razne stvari: učila je v obrtni šoli, izvajala kuharske tečaje in tečaje prve pomoči, sodelovala v društvih in organizacijah. Kar osemnajst let je bila tajnica turističnega društva.« Na vprašanje, čemu se je najbolj predajala, kaj je imela najraje, je povedal: »Družina ji je ogromno pomenila. Nazadnje so ji veliko veselja prinašali vnuki in pravniki. Poleg družine je posebno mesto

zavzemala služba. Jemala jo je zelo resno in tudi svoja otoka je vzgajala v tem duhu. Pri tem ji je bilo toliko lažje, ker je imela rada svoj poklic in je v njem videla nekaj več. Tretje področje, na katerem je res uživala, pa je bila glasba. Glasbene izobrazbe ni imela, je pa na vseh šolah, kjer je poučevala, vodila pevske zборе. Tudi sama je doma in med prijatelji ter sodelavci rada pela. Zelo je uživala pri pripravi operet z legendarnim Slavkom Zihrlom, prav tako učiteljem na mengeški šoli.«

Zlato priznanje

Gospa Ida Trobec se je vsem, ki so jo poznali ali z njo kakorkoli sodelovali, močno vtisnila v spomin. Poštenost, delavnost, zavednost so bile njene pogloblitve značajske lastnosti. Ni prenesla laži, sprenevedanja, neodgovornosti. Vztrajala je pri resnici, vendar je odnose vedno urejala umirjeno, brez konfliktov. Pri vsem tem je bila pokončna, svojih načel in nazorov ni skrivala, a jih tudi ni nikomur vsiljevala. Pripadnost okolju, v katerem je živela, je kazala na različne načine, kolikor je le mogla, pa je tudi prispevala k njegovemu napredku. Skromna, kot je vedno bila, ni pričakovala priznanj, vendar pa je bila ganjena in počaščena, ko je leta 2000, to je ob svoji 85-letnici, prejela Zlato priznanje Občine Mengeš za dolgoletno delo v izobraževanju in društvenih dejavnostih.

Pripravil: Branko Lipar

Ida Trobec z učenci obrtne šole, 1947 (Zasebna zbirka M. Trobca)

Izkaz o šolskem napredku (Iz brošure 101. leto šolstva na Črnem vrhu, 1998)

Udeležence gospodinjskega tečaja z Ida Trobec, 1952 (Zasebna zbirka M. Trobca)

V spomin Francu Zabretu – Frenkiju

V soboto, 6. junija 2015, smo se poslovili od višjega zobotehnika Franca Zabreta – Frenkija.

Po mali maturi na domžalski nižji gimnaziji leta 1949 je nadaljeval šolanje na zobotehnični srednji šoli v Ljubljani in diplomiral leta 1953. Pripravištvu je opravil v zobni ambulanti Mengeš in se tu, po odsluženju vojaškega roka, stalno zaposlil do 1. januarja 1960. Tega leta so se Zdravstveni domovi in Zdravstvene postaje tedanje enotne občine Domžale (sedanja Upravna enota) združili v enotni ZD dr. Tineta Zajca Domžale in Franc se je zaposlil v njegovi zobni ambulanti.

Ob delu se je strokovno izpopolnjeval in tako 14. marca 1966 opravil izpit za višjega zobotehnika, kar je bil pogoj za opravljanje položaja vodje zobotehničnega laboratorija. Štirimesečni teoretični in praktični tečaj izdelave ortodontskih aparatov je opravil na Kliniki za zobno in čeljustno ortopedijo v Ljubljani. Opravil je diplomu iz teoretične in praktične fiksno enodelne vlivne tehnike.

Leta 1976 je prišlo do organiziranja samostojnega zobozdravstvenega varstva v okviru ZD Domžale. Od tedaj je bil Franc Zabret imenovan za odgovornega zobotehnika zobotehničnega laboratorija v organizacijskem in strokovnem pogledu. Zavzemal se je za strokovno usposabljanje sodelavcev in ustrezne delovne pogoje. Svoje teoretično in praktično znanje je nesebično kot mentor prenašal na mlajše kolege. Vse te cilje mu je uspelo uresničiti do konca zadnjih let službovanja. Zobni laboratorij v ZD Domžale in Zdravstveni postaji Mengeš je bil usposobljen za izdelavo vseh tedanjih zobotehničnih izdelkov.

Zanj je bilo značilno tudi aktivno delo na družbenem in rekreativnem področju. Skupaj s sodelavci ZD so z udarniškim delom in skromnimi sredstvi zgradili kočjo na Veliki planini. Prva tri leta je bil tudi njen gospodar. V zimskem času je organiziral in vodil tečaje smučanja za zaposlene in njihove otroke, v zrelih letih pa se je rekreativno ukvarjal s tenisom in kolesarstvom.

Kot predsednik delavskega sveta in član v samoupravnih organih je bil vodilnim delavcem v ZD v oporo pri prizadevanjih izgradnje in nakupa rekreacijskih objektov po letu 1974. Bogata je bila počitniška dediščina, ki jo še sedaj koristijo zaposleni v ZD.

Neprecenljiva je bila njegova aktivnost v samoupravnih interesnih zdravstvenih skupnostih, tako regionalni kot občinski, kjer je bil tudi predsednik izvršnega odbora, članstvo v gradbenem odboru izgradnje trakta C, Domžale ne smemo pa pozabiti dolgoletnega predsednikovanja in aktivnosti v Rdečem križu Domžale in republiških organih.

Najvažnejša je bila njegova vloga predsednika gradbenega odbora gradnje nove zdravstvene postaje v rodnem Mengšu. Njegova skrb in volja sta prispevali k temu, da je bila leta

1983 v Mengšu zgrajena za tiste čase sodobno in moderno opremljena Zdravstvena postaja dr. Tineta Zajca ZD Domžale. Za ta njegov prispevek v domačem kraju in njegovih drugih družbenih dejavnosti je bil izvoljen za častnega občana Občine Mengeš.

Frenkija bomo ohranili v spominu kot tistega, ki je opravljal poklic zobotehnika z ljubeznijo in odgovorno ter v njem užival. Kot član vodstva in strokovnega kolegija v zobozdravstveni dejavnosti, v temeljni organizaciji združenega dela Zobozdravstvenega varstva OZD ZD dr. Tineta Zajca in po osamosvojitvi OE ZD Domžale, se mu zahvaljujemo za prizadevno in vestno sodelovanje.

Domačim izrekamo njegovi sodelavci iskreno sožalje.

Besedilo: Mitja Šircelj, dr. stom. spec. ortd.

Pozdrav mladim nogometašem Kraljevega memoriala 2015

Čestitamo vsem mladim nogometašem, ki so se potegovali za veliki pokal na drugem Kraljevem memorialu, 30. in 31. maja v Športnem parku Mengeš.

Koliko tekem se je odigralo v dveh dneh, koliko mladih nogometašev je merilo svoje moči in znanje, koliko trenerjev jih je usmerjalo in trepetalo za njihov čim boljši nastop, koliko staršev je stiskalo pesti za svojega otroka, mladega nogometaša, in najboljšo nogometno družino imenovalo strokovno klub. Koliko resnosti, zaskrbljenosti, predanosti in zavzetosti na obrazih otrok, najmlajših nogometašev, ki so se športno približevali ciljem pa spet oddaljevali; žoga je uhajala, otroške nogometne noge ni ubogala, čeprav se ji je morala tudi ukloniti in pristati v vratih. Koliko vzklikov navdušenja je vrelo ob zadetkih in koliko tesnih, grenkih vzdihov je stiskalo grla mladih igralcev ... Za vse, prav vse je Gobavica nema, zanesljiva priča nogometnega dogajanja mladcev, in jih je tekma posrkala, da so se borili družno igralci ene ekipe proti svojim nasprotnikom, vendar kakršenkoli rezultat jih je zblížal, saj sta najbogatejša tek za žogo in vztrajnost, ki v življenju še kako prav pride.

Naš očka je bil prav gotovo z vami, mladi igralci, saj nikoli ne bi izpustil tako pomembnih tekem. Le pogumno z žogo naprej! Tudi njega je, komajda desetletnega, nogomet prevzel in ostal mu je zvest vse svoje življenje. Tudi nogomet ga je oblikoval v zrelega, odgovornega človeka.

Zahvaljujemo se vodstvu, vsem pomočnikom organizacije prireditve Kraljev memorial, posebno še Janezu Burniku. Mladim nogometašem želimo še veliko uspehov.

Besedilo: družina Jožeta Kralja

Ob zahvali knjige Pesem mengeških ZVONOV

V življenju je že tako, da se včasih stvari nerazumno prepletajo in se napake tudi ponavljajo.

Pri zahvali za napisano v Mengšanju junijske številke o knjigi Pesem mengeških zvonov sem se hotel opravičiti mojemu prijatelju Stanetu Šimencu, ki ni bil omenjen v knjigi, da je poleg Feliksa Burgarja zaslužen za ohranitev pritrkavanja v Mengšu. Ob spoznanju napake in prejšnji zahvali, pa je zopet nastala napaka, saj je namesto 57 aktivnih let zapisano le pet! Pet let še dobro jutro ni proti 57 letom – ali ne?

In še: pri izdelavi scene je sodeloval tudi Miha Požar, prav tako pa so v kulturnem programu sodelovali mladi pritrkavalci in starejše pritrkavalke Mengeške župnije.

Vsi našteti naj prejmejo moje in skupno opravičilo organizatorjev.

Besedilo: Franc Blejč

PLESNO ZABAVNI TABOR

Kdaj? 3.8.-9.8.15
Kdo? 9 let in dalje
Kje? pri Toplicah Sv. Martin

Zakaj?
hip hop delavnice | zabavne igre |
kapanje | spanje v šatoru | šp. aktivnosti |
le 128€-vsi stroški vključeni v ceno; *malica 1,00€*

Prijava? drustvo.ala@gmail.com |
070732070

NA KRAJU ZLOČINA: BOHINJ

POLICIJA
Mengeška župnija
menges

TOP SECRET
Uporabni v Bohinju se
zagledil že 3. že pred
ni bil najden.
Kaj se je zgodilo s pritrk

kaj. tabor
kdaj. od 8. do 15. avgusta
kje. v ribčevem lazju v bohinju
cena. 120 € za clane in 150 €
za neclane za zgodnje prijave
do 10.6.2015. Po tem datumu so
cene visje za 30 €.
info. 051 210 120 (Neza)
ali nezaspenko@gmail.com
prijave. <http://prijava.rup.si>

Kolektiv
RUP:
DOŽIVETJE

NI PREHODA!
TABORNIK!
TABORNIK!! NI PREHODA!

OBJAVA ZA PROSTOVOLJCE

AIA - Mladinski center Mengeš išče prostovoljce za:

- UČNO POMOČ mladim od 10 let dalje
- SKRBNIKA PROSTORA ob prostem druženju
- POTOPIŠNA PREDAVANJA (vabljen-a, če si pripravljen-a deliti svoja doživetja na zanimivem potovanju z nami)
- ORGANIZIRANJE ZABAVNE DEJAVNOSTI
- IZVAJANJE DELAVNIC IN PREDAVANJ ZA MLADE
- VODENJE SOCIALNE PREVENTIVE

PROSTOVOLJNO DELO (tvoja ideja)

Prostovoljno delo lahko uveljavljate kot izbirno vsebino. Prijavi se preko e-mala: drustvo.ala@gmail.com.
pošredi nam svoje osebne podatke in navedi (zaberi ali predlogi) področje sodelovanja. Dodatne informacije
na tel. 070-792-070 po 18. uri.

SERVIS LCD-TV aparatov

MENGEŠ, Hribarjeva ul. 38

Telefon: 01/729 13 03 in 729 13 04
e-mail: avs.menges@siol.net
http: www.sharp-servis.si

Odprto: od 9-12 in od 15-18 ure

VABILO K VPISU

Pridruži se nam

v Nogometnem klubu Mengo28,

kjer posvečamo posebno pozornost vzgoji mladih nogometašev. Deležen boš kvalitetnih treningov, ki ti morda uresničijo celo tvoje sanje – postati nogometna zvezda! Enostavno pridi na nogometno igrišče, kjer te bomo z veseljem sprejeli in vključili v ustrezno ekipo. Naučili te bomo poigravanja z žogo, preigravati in zabijati gole.

Več informacij lahko dobiš na naši facebook strani, spletni strani www.nkmengo28.si ali na tel. 031/354-979.

Skupaj se bomo veselili uspehov naše ekipe!

					MENGAŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ	HERMAN LAKOTA	IZDELOVALEC MEČEV	AVTOR ŠTEFAN MARKOVIČ	GRŠKA ČRKA	MESTO V ITALIJI (ATRIJ BREZ ENE ČRKE)	POT	VOŽNJA S KOLESOM	SVINJSKI JANEŽ, TRAVNIŠKA PENUŠA	TUJEC (STARIN.)	
					HENRIK MARKO			RAZKOSANJE ČRNOGORSKI DNEVNIK							
					KAR VZBUDI VTIŠ LEPEGA										
					KLIC VOLU DESNO				VRSTA MOT. KOLESA						
					DOMAČA OBLIKA IMENA GABRIELLE	PLANINA			SIROMAKI						
					NORV. PIS. (ARVE)										
												GRŠKI BOG VOJNE, ZEVSOV SIN	POTOMEC		
	KRAJŠA SKLADBA ZA ORGLE IN KLAVIR	STAR MOŠKI	OKRASNI, ZIMZELENI LEPOTNI GRM S SULTIČASTIMI LISTI IN CVETOVIM	JUŠNA ZELENJAVA VRSTA POHIŠTVA		ADAM IN ZNAČAJI					PESNIK MERMOLJA				
STONE STOJKO			SOVICA S. MAKAROVIČ								RADKO POLIČ NOVO MESTO				
OSMAN, TUREK						ŽAR ROJSTNI KRAJ APOSTOLA PAVLA						DELAVKA V PROIZVODNJI TESTENIN ČETRTE RIMSKI KRALJ			
SUROVINA ZA ČOKOLADO							BOŠNJ. ŽEN. IME TOMAŽ MURKO								
TROPSKA PAPIGA						ŽOGA IZV. IGRISČA ZAKONČEV OČE		DOLGOLETNI DIREKTOR RUDNIKA VELENJE (DOLFE)	POBUDA V ČLOVEKU	REKA V ANGLIJI ZMRZNJENJE					
TELUR			IRSKA GROFIJA VNETJE V USTIH, SOR							IVO ANDRIČ					
VOJVODINS. PESNIK MADŽARSKEGA RODU (KAROLY)			, TI, ON VULKAN MAUNA			KRAJŠE POTOVANJE ZA ZABAVO VEČ PRAŠIČOV SKUPAJ (STARIN.)					NAŠ BIATLONEC (JAKOV)			
	ZADETEK PRI KOŠARKI	GIBANJE OB GLASBI PREBIVAL. ALBANIJE				PESNIK GRUDEN	IGRALKA (GERALDINE) MOTORNI ČOLN				EDNA FERBER IZVIRNIKI				
BARVA IGRALNIH KART					NEKDANJA PROTIFAŠISTIČNA ORGANIZACIJA				BOG. ČUVAR. JABOLK POLOŽAJ TELESA						
TUJA OBLIKA IMENA OLGA (ANAGRAM HALO)					GLAVNO MESTO AMERIŠKE DRŽAVE IDAHO	UKVARJA SE Z GLASBO PREBIVALCI BRD									
ŠPELA BRACUN			LITARARNI ZGODOVINAR (ALOJZIJ, 1893-1936)	MESTO V RUSIJI, NEKDANJI KALININ	PROGRAM POMOČI PO VOJNI, UNRRA				MESTECE PRI ZADRU NIČLA			NORVEŠKI SMUČARSKI SKAKALEC LJOEKEL SEY			
SLOVENSKI BIOLOG ŠTERN						RENTGENOL. (NIKOLAJ)									
KOS CELOTE						DIVJA MAČKA									
PROGRAM ODVIJANJA SESTANKA									MESTO NA HOKAIDU KRŠKO						
VOJAŠKO URJENJE ŽARGONSKO)							PROSTOR ZA ŽIVALI V ŽIVLSKEM VRTU								
LANTAN			ČEŠKI PISATELJ (LAREL VACLAV, 1859-1926)				JED IZ RIBJIH JETER, POSEBEJ IZ BELUGE IN JESETRA								

Pomoč: ANTRIM, OSELICA, POBJEDA, RAIS, RES, UTARO, VOJSK

Prilpil: Štefan Markovič

Rešitev junijske križanke je PIZZERIA SIENA / CESTA MENGEŠ MOSTE.

Nagrajenci junijske križanke:

1. Jakob Brojan, Testenova 40, Mengeš
2. Breda Martinčič, Murnova 14, Mengeš
3. Terezija Obreza, Novakova 15, Mengeš

Nagradne kupone bodo nagrajenci prejeli po pošti.